

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

**privind sistemul public de pensii și alte drepturi
de asigurări sociale**

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. – Dreptul la asigurări sociale este garantat de stat și se exercită, în condițiile prezentei legi, prin sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, denumit în continuare sistemul public.

Art. 2. – Sistemul public se organizează și funcționează având ca principii de bază:

- a) principiul unicității, potrivit căruia statul organizează și garantează sistemul public bazat pe aceleași norme de drept;
- b) principiul egalității, care asigură tuturor participanților la sistemul public, contribuabili și beneficiari, un tratament nediscriminatoriu în ce privește drepturile și obligațiile prevăzute de lege;

c) principiul solidarității sociale, conform căruia participanții la sistemul public își asumă reciproc obligații și beneficiază de drepturi pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea riscurilor sociale prevăzute de lege;

d) principiul obligativității, potrivit căruia persoanele fizice și juridice au, conform legii, obligația de a participa la sistemul public, drepturile de asigurări sociale exercitându-se corelativ îndeplinirii obligațiilor;

e) principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice, participante la sistemul public, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se pe temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite;

f) principiul repartiției, pe baza căruia fondurile realizate se redistribuie pentru plata obligațiilor ce revin sistemului public, conform legii;

g) principiul autonomiei, bazat pe administrarea de sine stătătoare a sistemului public, conform legii.

Art. 3. – (1) În sistemul public sunt asigurate, în condițiile prezentei legi, persoanele fizice, denumite în continuare asigurați.

(2) Asigurații pot fi cetățeni români, cetățeni ai altor state sau apatrizi, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reședința în România.

(3) Asigurații au obligația să plătească contribuții de asigurări sociale și au dreptul să beneficieze de prestații de asigurări sociale conform prezentei legi.

Art. 4. – (1) În sistemul public sunt asigurate obligatoriu, prin efectul legii:

I. persoanele care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă;

II. persoanele care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau sunt numite în cadrul autorității executive, legislative sau judecătorești, pe durata mandatului, ale căror drepturi și obligații sunt asimilate, în condițiile prezentei legi, cu ale persoanelor prevăzute la alin. (1) pct. I;

III. persoanele care beneficiază de ajutor de șomaj, ajutor de integrare profesională sau alocație de sprijin, ce se suportă din fondul pentru plata ajutorului de șomaj, în condițiile legii, denumite în continuare șomeri;

IV. persoanele care realizează un venit anual echivalent cu cel puțin 3 salarii medii brute pe economie și care se află în una din situațiile următoare:

a) asociat unic, comanditari, acționari sau manageri în societăți comerciale cu care nu au încheiat contracte individuale de muncă;

b) manager cu contract de management;

c) membri ai asociației familiale;

d) autorizate să desfășoare activități independente;

e) angajate în instituții internaționale, dacă nu sunt asiguratele acestora;

f) proprietari de bunuri și/sau arendași de suprafețe agricole și forestiere;

g) desfășoară activități agricole în cadrul gospodăriilor individuale sau activități private în domeniul forestier;

h) membri ai societăților agricole sau ai altor forme de asociere din agricultură;

i) membri ai cooperativelor meșteșugărești;

j) personal care își desfășoară activitatea în unitățile de cult recunoscute și care nu are încheiat contract individual de muncă;

V. persoanele care realizează, prin cumulare, venituri anuale cel puțin la nivelul a 3 salarii medii brute pe economie și care se regăsesc în două sau mai multe situații prevăzute la art. 4;

VI. persoane care desfășoară activități exclusiv pe bază de convenții civile.

(2) Se pot asigura în sistemul public, pe bază de contract de asigurare, în condițiile prezentei legi, și alte persoane care nu se regăsesc în situațiile prevăzute la alin. (1).

Art. 5. – (1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații prevăzuți la art. 4 alin. (1) pct. I, II și VI, precum și instituțiile care efectuează plata drepturilor de șomaj pentru șomerii prevăzuți la art. 4 alin. (1) pct. III sunt obligate să depună declarația lunară privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat.

(2) Persoanele prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. IV și V care au împlinit vârsta de 18 ani sunt obligate să depună declarația de asigurare în termen de 30 de zile de la încadrarea în situațiile menționate.

(3) Se exceptează de la obligativitatea depunerii declarației de asigurare persoanele prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. IV, V și VI, dacă se regăsesc și în una din situațiile de la art. 4 alin. (1) pct. I, II și III.

(4) Declarațiile prevăzute la alin. (1) și alin.(2) se depun, după caz, la casa de asigurări sociale județeană, locală sau a municipiului București, denumite în continuare case teritoriale, în raza căreia se află sediul persoanei juridice sau fizice sau domiciliul asiguratului.

Art. 6. – (1) În sistemul public prestațiile de asigurări sociale reprezintă venit de înlocuire pentru pierderea totală sau parțială a veniturilor profesionale, ca urmare a bătrâneții, invalidității, accidentelor, bolii, maternității sau decesului, denumite în continuare riscuri asigurate.

(2) Prestațiile de asigurări sociale se acordă sub formă de: pensii, indemnizații, ajutoare, alte prestații prevăzute de lege, corelative obligațiilor privind plata contribuției de asigurări sociale.

(3) În sistemul public asigurații nu pot beneficia concomitent de două sau mai multe prestații de asigurări sociale pentru același risc asigurat, cu excepția prestațiilor pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă.

Art. 7. – (1) Constituie stagiul de cotizare perioadele în care persoanele au plătit contribuții de asigurări sociale în sistemul public din România, precum și în alte țări, în condițiile stabilite prin acordurile sau convențiile internaționale, la care România este parte.

(2) Drepturile de asigurări sociale cuvenite în sistemul public din România se transferă în țările în care asigurații își stabilesc domiciliul sau reședința, în condițiile reglementate prin acorduri și convenții internaționale, la care România este parte.

(3) Prestațiile de asigurări sociale aferente drepturilor prevăzute la alin. (2) pot fi transferate în alte țări, în condițiile reglementate prin acorduri și convenții internaționale, la care România

este parte, în moneda țărilor respective sau într-o altă monedă asupra căreia s-a convenit.

Art. 8. – Casa Națională de Asigurări Sociale, denumită în continuare Casa Națională, se înființează în condițiile prezentei legi la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României.

Art. 9. – (1) Evidența drepturilor și obligațiilor de asigurări sociale în sistemul public se realizează pe baza codului personal de asigurări sociale.

(2) Fiecărui asigurat în sistemul public i se atribuie un singur cod personal de asigurări sociale.

(3) Casa Națională stabilește codul personal de asigurări sociale și modalitățile de atribuire a acestuia.

Art. 10. – În România se pot organiza și funcționa societăți private de asigurări sociale, reglementate prin lege specială.

CAPITOLUL II

Bugetul asigurărilor sociale de stat

Art. 11. – (1) Bugetul asigurărilor sociale de stat cuprinde veniturile și cheltuielile sistemului public de asigurări sociale.

(2) Guvernul elaborează, anual, pe baza propunerilor Casei Naționale, proiectul bugetului asigurărilor sociale de stat, pe care îl supune aprobării Parlamentului.

(3) Dacă legea bugetului asigurărilor sociale de stat nu a fost adoptată, cu cel puțin 3 zile înainte de expirarea exercițiului bugetar, se aplică în continuare bugetul asigurărilor sociale de stat al anului precedent, până la adoptarea noului buget.

Art. 12. – Veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat provin din contribuții de asigurări sociale, dobânzi, majorări pentru plata cu întârziere a contribuțiilor, precum și din alte venituri, potrivit legii.

Art. 13. – (1) Cheltuielile bugetului asigurărilor sociale de stat acoperă contravaloarea prestațiilor de asigurări sociale din sistemul public, cheltuielile privind organizarea și funcționarea sistemului public, finanțarea unor investiții proprii, alte cheltuieli prevăzute de lege.

(2) Din veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat se prelevă anual până la 3% pentru constituirea unui fond de rezervă.

(3) Fondul de rezervă cumulat nu poate depăși nivelul cheltuielilor prevăzute pentru anul bugetar respectiv.

(4) Fondul de rezervă se utilizează pentru acoperirea prestațiilor de asigurări sociale în situații temeinic motivate sau a altor cheltuieli ale sistemului public, aprobate prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 14. – (1) Excedentele anuale ale bugetului asigurărilor sociale de stat pot fi utilizate în anul următor, potrivit destinațiilor aprobate prin lege, după restituirea transferurilor primite de la bugetul de stat.

(2) Fondul de rezervă se reportează în anul următor și se completează potrivit prevederilor art. 13 alin. (2) și alin. (3).

(3) Eventualul deficit curent al bugetului asigurărilor sociale de stat se acoperă din disponibilitățile bugetului de asigurări sociale de stat din anii precedenți și, în continuare, din fondul de rezervă.

Art. 15. – Disponibilitățile bănești ale asigurărilor sociale de stat sunt purtătoare de dobânzi; nivelul dobânzilor se stabilește prin convenții încheiate de Casa Națională cu trezoreria statului sau societățile bancare.

Art. 16. – În mod excepțional, în situații temeinic motivate, pentru acoperirea deficitului bugetului asigurărilor sociale de stat, după epuizarea fondului de rezervă, veniturile bugetului asigurărilor sociale de stat se completează cu sume care se alocă de la bugetul statului.

Art. 17. – (1) În sistemul public, pe teritoriul României, contribuțiile și prestațiile de asigurări sociale se plătesc în lei.

(2) Contribuțiile și prestațiile de asigurări sociale stabilite în moneda altor țări se plătesc, pe teritoriul României, în lei, la cursul de schimb al Băncii Naționale a României, din ziua plății.

CAPITOLUL III

Contribuția de asigurări sociale

Art. 18. – (1) În sistemul public sunt contribuabili, după caz:

- a) asigurații care datorează contribuții individuale de asigurări sociale;
- b) persoanele juridice și fizice care folosesc muncă salariată, denumite în continuare angajatori;
- c) persoanele juridice la care își desfășoară activitatea asigurații prevăzuți la art. 4 alin.(1) pct. II, asimilate, în condițiile prezentei legi, angajatorului;
- d) Agenția Națională de Ocupare și Formare Profesională, care gestionează plata ajutorului de șomaj;
- e) persoanele care încheie contract de asigurare.

(2) Cotele de contribuții de asigurări sociale sunt diferențiate în funcție de condițiile de muncă normale, deosebite sau speciale.

(3) Cotele de contribuții de asigurări sociale se aprobă anual prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 19. – (1) În sensul prezentei legi, locurile de muncă în condiții deosebite reprezintă acele locuri care, în mod permanent sau în anumite perioade, pot afecta esențial capacitatea de muncă a asiguraților datorită gradului mare de expunere la risc.

(2) Criteriile și metodologia de încadrare a locurilor de muncă în condiții deosebite se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, pe baza propunerii comune a Ministerului Muncii și Protecției Sociale și a Ministerului Sănătății.

(3) Hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (2) se va elabora în termen de trei luni de la publicarea legii.

(4) Locurile de muncă în condiții deosebite se stabilesc prin contractul colectiv de muncă sau, în cazul în care nu se încheie contracte colective de muncă, prin decizia organului de conducere legal constituit, cu respectarea criteriilor și metodologiei de încadrare prevăzute la alin. (2).

(5) Avizul inspectoratului de stat teritorial pentru protecția muncii este obligatoriu pentru încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite.

Art. 20. – În sensul prezentei legi, locurile de muncă în condiții speciale sunt acelea din:

a) unitățile miniere, pentru personalul care își desfășoară activitatea în subteran cel puțin 50 % din timpul normal de muncă în luna respectivă;

b) din activitățile de cercetare, explorare, exploatare și prelucrare a materiilor prime nucleare, zona I și II de expunere la radiații;

c) aviația civilă pentru personalul navigant, prevăzut în anexa nr. 1;

d) activitatea artistică desfășurată în profesiile prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 21. – (1) Contribuția de asigurări sociale se datorează din momentul încadrării în una din situațiile prevăzute la art. 4 sau de la data încheierii contractului de asigurare.

(2) Contribuția individuală de asigurări sociale datorată de asigurații angajați în baza unui contract individual de muncă reprezintă o treime din cota de contribuție de asigurări sociale stabilită anual pentru condiții normale de muncă.

(3) Contribuția de asigurări sociale datorată de angajatori reprezintă diferența față de contribuția individuală de asigurări sociale, prevăzută la alin. (2), până la nivelul cotelor de contribuție de asigurări sociale stabilite prin legea anuală a bugetului, în funcție de condițiile de muncă.

(4) Asigurații prevăzuți la art. 4 alin. (1) punctele IV și V, precum și cei care încheie contract de asigurare, datorează integral cota de contribuție de asigurări sociale corespunzătoare condițiilor de muncă în care își desfășoară activitatea.

(5) Contribuția de asigurări sociale pentru managerii prevăzuți la art. 4 alin. (1) pct. IV lit. b) se suportă fie de asigurat și angajatorul său, în baza prevederilor alin. (2) și alin. (3), fie integral de asigurat, în baza prevederilor alin. (4), conform prevederilor contractului de management.

(6) Contribuția de asigurări sociale pentru șomeri se suportă integral din fondul pentru plata ajutorului de șomaj, la nivelul cotei stabilite pentru condiții normale de muncă.

(7) Contribuția de asigurări sociale datorată de contribuabilii prevăzuți la art. 18 alin. (1) nu se impozitează.

Art. 22. – (1) Calculul și plata contribuției de asigurări sociale datorată de asigurații angajați cu contract individual de muncă sau care își desfășoară activitatea exclusiv pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale și a celor care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperației meșteșugărești și de angajatorii acestora se fac lunar de către angajatori.

(2) Calculul și plata contribuției de asigurări sociale pentru șomeri se fac lunar de către instituția care efectuează plata ajutorului de șomaj.

(3) Plata contribuției de asigurări sociale datorată de asigurații prevăzuți la art. 4 alin. (1) pct. IV și V, precum și de cei care încheie contract de asigurare, se face lunar de către aceștia, pe baza calculului efectuat și comunicat de către casele teritoriale la care sunt asigurați.

(4) Plata contribuției de asigurări sociale în cazul asiguraților aflați în situațiile prevăzute la art. 4 alin. (1) pct. IV lit. f), g), h) și alin.(2) se poate face și la intervale mai mari de o lună, fără a depăși 6 luni, cu respectarea termenelor prevăzute în declarația sau contractul de asigurare.

Art. 23. – (1) Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale în cazul asiguraților o constituie:

a) salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau contractul colectiv de muncă, pentru cei angajați cu contract individual de muncă, veniturile celor care își desfășoară activitatea exclusiv pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale și ale celor care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperației meșteșugărești;

b) venitul lunar asigurat, prevăzut în declarația sau contractul de asigurare, care nu poate fi mai mic decât o pătrime din salariul mediu brut lunar pe economie.

(2) Baza lunară de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale pentru personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate de către persoanele juridice din România este salariul de încadrare brut lunar în lei din țară, stabilit în condițiile legii.

(3) Baza de calcul prevăzută la alin. (1) și (2) nu poate depăși plafonul de 2,5 ori salariul mediu brut lunar pe economie.

(4) Salariul mediu brut lunar pe economie este cel prognozat pentru fiecare an prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 24. – (1) Baza lunară de calcul la care angajatorul datorează contribuția de asigurări sociale o constituie fondul total de salarii brute lunare realizat de asigurații cu contract individual de muncă, veniturile celor care își desfășoară activitatea, exclusiv, pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale și ale celor care cu calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperăției meșteșugărești.

(2) Baza lunară de calcul la care instituția publică trimitătoare datorează contribuția de asigurări sociale pentru personalul român trimis în misiune permanentă în străinătate o constituie fondul total de salarii de încadrare brute lunare în lei din țară, realizat de acesta.

(3) Baza de calcul prevăzută la alin. (1) și alin. (2) nu poate depăși plafonul reprezentat de produsul dintre numărul mediu lunar al persoanelor angajate cu contract individual de muncă, sau care își desfășoară activitatea exclusiv pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale și celor care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperăției meșteșugărești, respectiv trimise în misiune permanentă în străinătate și 2,5 salarii medii brute lunare pe economie.

(4) Prevederile alineatului (3) se aplică și în cazul fondului pentru plata ajutorului de șomaj.

Art. 25. – Baza lunară de calcul a contribuției de asigurări sociale pentru șomeri o constituie cuantumul ajutorului de șomaj, ajutorului de integrare profesională sau al alocației de sprijin, după caz.

Art. 26. – (1) Contribuția de asigurări sociale nu se datorează asupra sumelor reprezentând:

a) prestații de asigurări sociale care se suportă din fondurile asigurărilor sociale sau din fondurile angajatorului și care se plătesc direct de acesta, potrivit prezentei legi;

b) drepturile plătite potrivit dispozițiilor legale în cazul desfacerii contractelor de muncă sau a încetării calității de membru cooperativ;

c) diurnele de deplasare, detașare și indemnizațiile de transfer, drepturile de autor;

d) sumele obținute în baza unei convenții civile de prestări servicii sau executări de lucrări de către persoane care au încheiate contracte individuale de muncă;

e) sumele reprezentând participarea salariaților la profit;

f) premii și alte drepturi exceptate prin legi speciale.

(2) Sumele exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale nu se iau în considerare la stabilirea cuantumului prestațiilor de asigurări sociale.

Art. 27. – (1) Sumele reprezentând prestații de asigurări sociale care se plătesc de angajator salariaților săi potrivit prevederilor prezentei legi în contul asigurărilor sociale se rețin din contribuțiile de asigurări sociale datorate pentru luna respectivă.

(2) Sumele reprezentând prestații de asigurări sociale plătite de angajator salariaților săi, potrivit prevederilor prezentei legi, care depășesc suma contribuțiilor datorate de acesta în luna respectivă se recuperează din contul asigurărilor sociale, de la casa teritorială în raza căreia se află sediul acestuia.

(3) În cazul în care contribuția lunară de asigurări sociale achitată de contribuabil este mai mare decât contribuția datorată, suma plătită în plus se regularizează cu ocazia efectuării plăților ulterioare.

Art. 28. – (1) Contribuția individuală de asigurări sociale datorată de asigurații cu contract individual de muncă sau care își desfășoară activitatea exclusiv pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale și ale celor care au calitatea de membri cooperativi într-o organizație a cooperației meșteșugărești se reține integral din salariul brut lunar al asiguratului și se virează lunar de către angajator la casa teritorială în raza căreia se află sediul acestuia.

(2) Angajatorul calculează și virează lunar contribuția de asigurări sociale pe care o datorează bugetului asigurărilor sociale de stat, împreună cu contribuțiile individuale reținute de la angajații săi.

Art. 29. – Termenele de plată a contribuției de asigurări sociale sunt:

a) data stabilită pentru plata drepturilor salariale pe luna în curs, în cazul angajatorilor care efectuează plata drepturilor salariale lunar, dar nu mai târziu de 15 ale lunii următoare celei pentru care se datorează plata;

b) data stabilită pentru plata chenzinei a 2-a, în cazul angajatorilor ce efectuează plata drepturilor salariale chenzinal, dar nu mai târziu de 15 ale lunii următoare celei pentru care se datorează plata;

c) până la sfârșitul lunii, pentru luna în curs, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 4 alin. (1) pct. IV lit. a), b), c), d) și e);

d) cel mai târziu până la datele fixate prin declarația sau contractul de asigurare, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 4 alin. (1) pct. IV lit. f), g), h), i) și j) și alin. (2);

e) până la data de 20 a lunii următoare celei pentru care se efectuează plata drepturilor ce se suportă din fondul pentru plata ajutorului de șomaj, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 4 alin. (1) pct. III;

f) data prevăzută în convenție pentru plata sumelor celor angajați exclusiv pe bază de convenție civilă cu plata contribuției de asigurări sociale, dar nu mai târziu de 15 a lunii următoare celei pentru care se datorează plata.

Art. 30. – Modificarea termenelor de plată stabilite pentru situațiile de la art. 29 lit. a) și lit. b) se comunică de angajator casei teritoriale prin declarația lunară privind evidența nominală a asiguraților și obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat, având confirmarea băncii sau trezoreriei statului, după caz.

Art. 31. – (1) Neplata contribuției de asigurări sociale la termenele prevăzute la art. 29 generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.

(2) Cota majorărilor de întârziere prevăzută la alin.(1) se stabilește potrivit reglementărilor privind executarea creanțelor bugetare.

(3) Sumele reprezentând majorările de întârziere se fac venit la bugetul asigurărilor sociale de stat.

(4) Calculul majorărilor de întârziere, evidențierea în contabilitate și urmărirea plății acestora se fac de către angajator sau, după caz, de instituția care efectuează plata ajutorului de șomaj.

(5) Calculul majorărilor de întârziere pentru asigurații cu declarație sau contract de asigurare se efectuează, după caz, de aceștia sau de casele teritoriale.

Art. 32. – Casele teritoriale pot aproba, pe o perioadă de maxim 3 luni, în situații temeinic motivate, modificarea datelor de plată a contribuției de asigurări sociale , în cazul amânării totale sau parțiale a plății drepturilor salariale cuvenite asiguraților, fără a atrage majorări de întârziere pe această perioadă.

Art. 33. – Nedepunerea contribuției de asigurări sociale de către angajator nu afectează plata drepturilor cuvenite asiguraților.

Art. 34. – În cazul neachitării la termen, potrivit legii, a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, casele teritoriale procedează la aplicarea măsurilor de executare silită, conform dispozițiilor legale privind executarea creanțelor bugetare.

Art. 35. – În cazul reorganizării judiciare sau a falimentului angajatorului, sumele datorate de acesta bugetului asigurărilor sociale de stat vor fi recuperate conform procedurii prevăzute de lege.

Art. 36. – Neplata contribuției de asigurări sociale de către asigurații cu declarație sau contract de asigurare, la termenele stabilite, atrage după sine neacordarea drepturilor la prestații, până la achitarea contribuțiilor datorate și a majorărilor de întârziere aferente.

Art. 37. – Asigurații care fac dovada că nu se mai regăsesc în situațiile pentru care asigurarea este obligatorie, potrivit art. 4 alin. (1) pct. IV și V, trebuie să depună la casele teritoriale, în termen de 30 de

zile de la modificarea situației, formularul tip de retragere a declarației de asigurare.

Art. 38. – (1) Contractul de asigurare poate fi reziliat din inițiativa ambelor părți, conform clauzelor prevăzute în contract.

(2) În cazul rezilierii contractului de asigurare, contribuțiile de asigurări sociale achitate nu se restituie, iar stagiul de cotizare realizat se valorifică la stabilirea dreptului de pensie.

(3) Calitatea de asigurat se redobândește după încheierea unui nou contract de asigurare.

(4) După redobândirea calității de asigurat, dreptul la prestații de asigurări sociale, altele decât pensiile se reia după realizarea unui nou stagiul de cotizare prevăzut de lege pentru aceste prestații.

Art. 39. – (1) Colectarea și evidența contribuțiilor de asigurări sociale se asigură prin casele teritoriale, pe baza codului personal de asigurări sociale.

(2) Păstrarea și evidența datelor privind contribuțiile de asigurări sociale, pe fiecare asigurat, se realizează de casele teritoriale și Casa Națională.

Art. 40. – În sistemul public stagiul de cotizare se constituie din însumarea lunilor în care s-a plătit contribuția la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Art. 41. – (1) În sistemul public se asimilează stagiului de cotizare și perioadele necontributive, denumite în continuare perioade asimilate, în care asiguratul:

a) beneficiază de drepturi de asigurări sociale, cu excepția celor prevăzute la art. 43 literele a), b), c) și e).

b) a urmat cursurile de zi ale învățământului superior, organizat potrivit legii, pe durata normală a studiilor respective, cu condiția absolvirii acestora;

c) a satisfăcut serviciul militar ca militar în termen sau militar cu termen redus pe durata legal stabilită, a fost concentrat, mobilizat sau în prizonierat.

(2) Asigurații care au absolvit mai multe instituții de învățământ superior, conform prevederilor de la alin. (1) lit. b)

beneficiază de asimilarea ca stagiul de cotizare a unei singure perioade de studii, la alegere.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b) beneficiază de perioade asimilate dacă în aceste perioade nu se regăsesc în situațiile de la art. 4.

(4) Perioadele asimilate prevăzute la alin. (1) se valorifică numai pentru obținerea pensiei, cu excepția celor care se înscriu la pensie anticipată parțială sau la pensie anticipată de retragere.

Art. 42. – (1) Stagiul de cotizare se certifică asiguraților anual, din oficiu, prin eliberarea unui extras de cont, de către Casa Națională, prin casele teritoriale.

(2) Extrasul de cont se eliberează și la cererea asiguraților, contra cost, oricând în timpul anului.

CAPITOLUL IV

Pensii

Art. 43. – În sistemul public se acordă următoarele categorii de pensii:

- a) pensia pentru limită de vârstă;
- b) pensia anticipată de retragere;
- c) pensia anticipată parțială;
- d) pensia de invaliditate;
- e) pensia de urmaș.

Secțiunea 1

Pensia pentru limită de vârstă

Art. 44. – (1) Pensia pentru limită de vârstă se acordă la îndeplinirea cumulativă a condițiilor, privind vârsta standard de pensionare și stagiul minim de cotizare realizat în sistemul public, prevăzute în anexa nr. 3. Anexa nr. 3 cuprinde creșterea vârstelor standard de pensionare, a stagiului minim și a stagiului complet de cotizare în perioada 2000-2013.

(2) Asigurații care îndeplinesc condițiile alin. (1) pot continua activitatea numai cu acordul angajatorului.

Art. 45. – (1) În sistemul public stagiile complete de cotizare pentru condiții normale de muncă sunt cele prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 46. – (1) Asigurații care și-au desfășurat activitatea, total sau parțial, în condiții deosebite de muncă au dreptul la pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstelor standard de pensionare conform tabelului nr. 1:

TABELUL nr. 1	
Stagiul de cotizare în condiții deosebite de muncă (ani împliniți)	Reducerea vârstelor standard de pensionare (ani împliniți)
6	1,0
8	1,5
10	2,0
12	2,5
14	3,0
16	3,5
18	4,0
20	4,5
22	5,0
24	5,5
26	6,0
28	6,5
30	7,0
32	7,5
35	8,0

(2) Vârstele de pensionare reduse conform prevederilor alin. (1) nu pot fi mai mici de 50 ani pentru femei și 55 ani pentru bărbați.

Art. 47. – (1) Asigurații care au desfășurat activitate în locurile de muncă prevăzute la art. 20 lit. a) și care au realizat un stagiu de cotizare de cel puțin 20 ani în aceste condiții beneficiază de pensie pentru limită de vârstă începând cu vârsta de 45 ani.

(2) Asigurații care au realizat, în condiții speciale de muncă, un stagiu de cotizare de cel puțin 25 ani, cu excepția celor prevăzuți la alin. (1) beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, cu reducerea vârstelor standard de pensionare cu 15 ani.

(3) Asigurații care au desfășurat activitatea în locurile de muncă prevăzute la art. 20 lit. b) și care au realizat un stagiu de cotizare de cel puțin 15 ani în zona I de expunere la radiații sau de 17 ani în zona a II-a de expunere la radiații, beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, indiferent de vârstă.

Art. 48. – Asigurații care au realizat, în condiții speciale de muncă, un stagiu de cotizare mai mic de 25 ani beneficiază de pensie pentru limită de vârstă cu reducerea proporțională a vârstelor standard de pensionare în condițiile realizării stagiilor totale de cotizare necesare, conform anexelor nr. 4 și 5.

Art. 49. – Personalul navigant din aviația civilă beneficiază de prevederile de la art. 47 alin. (2) și art. 48 în condițiile realizării unui număr minim de ore de zbor, salturi, respectiv starturi, aprobat prin hotărâre a Guvernului la propunerea Casei Naționale. Hotărârea Guvernului va fi emisă până la intrarea în vigoare a legii.

Art. 50. – Asigurații care au realizat stagii de cotizare atât în condiții deosebite cât și speciale de muncă beneficiază cumulativ de reducerea vârstelor standard de pensionare, corespunzătoare fiecărei situații, fără ca această reducere să depășească 12 ani.

Art. 51. – (1) Persoanele asigurate care au realizat un stagiu de cotizare în condiții de handicap preexistent calității de asigurat, în funcție de gradul handicapului, beneficiază de reducerea stagiilor de cotizare și a vârstelor standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 3, astfel:

a) cu 15 ani reducerea vârstei standard de pensionare dacă au realizat cel puțin $\frac{1}{3}$ din stagiul complet de cotizare, pentru cei asimilați gradului I de invaliditate;

b) cu 10 ani reducerea vârstei standard de pensionare dacă au realizat cel puțin $\frac{2}{3}$ din stagiul complet de cotizare, pentru cei asimilați gradului II de invaliditate;

c) cu 10 ani reducerea vârstei standard de pensionare dacă au realizat stagiul complet de cotizare, pentru cei asimilați gradului III de invaliditate.

(2) Asigurații nevăzători beneficiază de pensie pentru limită de vârstă, indiferent de vârstă, dacă au realizat ca nevăzător cel puțin 1/3 din stagiul complet de cotizare prevăzut de lege.

Art. 52. – Beneficiază de reducerea vârstei standard de pensionare cu 6 luni pentru fiecare an de privare de libertate, deportare în străinătate după 23 august 1944 și/sau prizonierat, asigurații cu stagiul complet de cotizare, cărora li s-au stabilit drepturi privind vechimea în muncă în condițiile prevăzute de art. 1 alin. (1) lit. a), b) și c) și alin. (2) din Decretul-Lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat.

Secțiunea a 2-a

Pensia anticipată de retragere

Art. 53. – (1) Asigurații care au depășit stagiul complet de cotizare cu cel puțin 10 ani, pot solicita pensie de retragere cu cel mult 5 ani înaintea vârstelor standard de pensionare.

(2) Quantumul pensiei de retragere se stabilește în aceleași condiții cu cel al pensiei pentru limită de vârstă.

(3) La stabilirea stagiului de cotizare pentru acordarea pensiei de retragere nu se au în vedere perioadele asimilate prevăzute de prezenta lege.

Secțiunea a 3-a

Pensia anticipată parțială

Art. 54. – (1) Asigurații care au realizat stagiile complete de cotizare prevăzute de prezenta lege pot solicita pensie anticipată parțială cu reducerea vârstelor standard de pensionare cu cel mult 5 ani.

(2) Cuantumul pensiei anticipate parțiale se stabilește din cuantumul pensiei pentru limită de vârstă, prin diminuarea acestuia conform tabelului nr. 2.

TABELUL nr. 2

Stagiul de cotizare realizat peste stagiul standard complet de cotizare prevăzut în anexa 3 (col. 3 și 6)	% de diminuare pentru fiecare lună de anticipare
0	0,50
1	0,45
2	0,40
3	0,35
4	0,30
5	0,25
6	0,20
7	0,15
8	0,10
9	0,05

Art. 55. – Asigurații care au desfășurat activități în condiții deosebite sau speciale de muncă dar nu se pot pensiona cu reducerea vârstei de pensionare pe această bază, pot beneficia de prevederile art. 54. În aceste cazuri reducerea vârstei standard de pensionare nu poate fi mai mare de 5 ani.

Art. 56. – La împlinirea vârstelor standard de pensionare prevăzute de prezenta lege pensia anticipată parțială devine pensie pentru limită de vârstă prin eliminarea diminuării prevăzută la art.54 alin. (2) și adăugarea eventualelor stagii de cotizare realizate în perioada de anticipare.

Secțiunea a 4-a

Pensia de invaliditate

Art. 57. – (1) Au dreptul la pensie de invaliditate asigurații care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă din cauza:

- a) accidentelor de muncă, conform legii;
- b) bolilor profesionale și tuberculozei;
- c) bolilor obișnuite și accidentelor care nu au legătură cu munca.

(2) Beneficiază de pensie de invaliditate în condițiile prevăzute la alin. (1) și asigurații care satisfac obligații militare prevăzute la art. 41 alin. (1) lit. c).

(3) Au dreptul la pensie de invaliditate în condițiile prevăzute la alin. (1), lit. a) și elevii, ucenicii și studenții care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă datorită accidentelor sau bolilor profesionale survenite în timpul și din cauza practicii profesionale.

(4) Persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă și marii mutilați ca urmare a participării la lupta pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 ori în legătură cu evenimentele revoluționare din decembrie 1989, care erau cuprinși într-un sistem de asigurări sociale anterior datei ivirii invalidității din această cauză, au dreptul, pe lângă indemnizația reparatorie, și la pensie de invaliditate, indiferent de vechimea în muncă, pe timpul cât durează invaliditatea, stabilită în aceleași condiții în care se acordă pensia de invaliditate persoanelor care au suferit accidente de muncă.

(5) Pensia de invaliditate stabilită în condițiile alin. (4) se suspendă pe timpul cât persoana în cauză prestează activitate în baza unui contract de muncă.

Art. 58. – În raport cu cerințele locului de muncă și cu gradul de reducere a capacității de muncă, invaliditatea este:

- a) de gradul I, caracterizată prin pierderea totală a capacității de muncă, precum și afectarea capacității de autoservire, necesitând îngrijire sau supraveghere permanentă din partea altei persoane;

b) de gradul II, caracterizată prin pierderea totală a capacității de muncă, cu posibilitatea invalidului de a se autoservi fără ajutorul altei persoane;

c) de gradul III, caracterizată prin pierderea a cel puțin jumătate din capacitatea de muncă, invalidul putând să presteze o activitate profesională.

Art. 59. – Criteriile și normele pe baza cărora se face încadrarea în gradele I, II și III de invaliditate se stabilesc de Casa Națională, cu avizul Ministerului Sănătății.

Art. 60. – (1) Încadrarea într-un grad de invaliditate sau respingerea se face prin decizie emisă de medicul expert al asigurărilor sociale.

(2) Împotriva deciziei emise în condițiile alin. (1) se poate face contestație la casa teritorială în termen de 30 zile de la comunicare.

(3) Termenul de rezolvare a contestației este de 30 zile de la data înregistrării acesteia.

(4) Decizia casei teritoriale, dată în soluționarea contestației prevăzute la alin. (2), poate fi contestată la instanța judecătorească competentă în termen de 30 zile de la comunicare.

(5) Decizia de încadrare sau neîncadrare într-un grad de invaliditate necontestată în termen este definitivă.

Art. 61. – (1) Asigurații care și-au pierdut capacitatea de muncă datorită unei boli obișnuite sau unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate dacă îndeplinesc cel puțin jumătate din condițiile de stagiul de cotizare, în raport cu vârsta, conform tabelului 3.

TABEL nr. 3

Vârsta asiguratului în momentul ivirii invalidității	Stagiul de cotizare necesar (ani)
Sub 25 ani	5
25-31 ani	8
31-37 ani	11
37-43 ani	14
43-49 ani	18
49-55 ani	22
Peste 55 ani	25

(2) Asigurații prevăzuți la art. 51 beneficiază de pensie de invaliditate dacă au realizat cel puțin jumătate din stagiul de cotizare necesar, prevăzut în tabelul 3, în raport cu vârsta la data expertizării.

(3) Au dreptul la pensie de invaliditate și persoanele care la data ivirii invalidității nu mai au calitatea de asigurați, dar îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) sau alin. (2) din prezentul articol.

Art. 62. – În cazul în care invaliditatea s-a ivit ca urmare a unui accident de muncă, al unei boli profesionale, a tuberculozei precum și în situația în care invaliditatea s-a ivit în timpul și din cauza îndeplinirii obligațiilor militare prevăzute la art. 41 alin. (1) lit. c) asiguratul poate beneficia de pensie de invaliditate, indiferent de stagiul de cotizare.

Art. 63. – (1) Asiguraților, în drept să obțină o pensie de invaliditate, li se acordă un stagiul potențial determinat ca diferență între stagiul complet de cotizare și stagiul de cotizare realizat efectiv până în momentul încadrării în grad de invaliditate.

(2) În cazul asiguraților care au realizat cel puțin jumătate din stagiul de cotizare necesar, prevăzut în tabelul nr. 3, stagiul potențial se determină ca diferență între stagiul complet de cotizare și stagiul de cotizare necesar.

(3) Stagiul potențial rezultat conform alin. (1) și alin. (2) nu poate fi mai mare decât stagiul de cotizare pe care asiguratul ar fi putut să-l realizeze de la vârsta ivirii invalidității până la împlinirea vârstei la care, în condițiile prezentei legi, poate solicita o pensie pentru limită de vârstă.

Art. 64. – (1) Asiguraților prevăzuți la art. 51 li se acordă un stagiul potențial determinat ca diferență între stagiile de cotizare cerute la articolele respective și stagiile de cotizare realizate efectiv.

(2) În cazul persoanelor prevăzute la art. 57 alin. (3), stagiul potențial luat în calcul la stabilirea pensiei de invaliditate îl constituie stagiul complet de cotizare, conform prezentei legi.

Art. 65. – (1) Pensionarii încadrați în gradul I de invaliditate au dreptul, în afara pensiei, la o indemnizație de însoțitor, în cuantum fix.

(2) Cuantumul indemnizației de însoțitor se stabilește anual prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 66. – (1) Pensionarii de invaliditate sunt supuși revizuirii medicale, în funcție de afecțiune, la intervale de 6-12 luni, până la împlinirea vârstelor standard de pensionare, la termenele stabilite de casele teritoriale.

(2) După fiecare revizuire, medicul expert al asigurărilor sociale din cadrul casei teritoriale emite o nouă decizie prin care se stabilește, după caz:

- a) menținerea în același grad de invaliditate;
- b) încadrarea în alt grad de invaliditate;
- c) încetarea calității de pensionar de invaliditate, ca urmare a redobândirii capacității de muncă.

(3) Dreptul la pensie de invaliditate se modifică sau încetează începând cu luna următoare celei în care s-a emis decizia de revizuire medicală.

(4) Neprezentarea, din motive imputabile pensionarului, la revizuirea medicală atrage suspendarea plății pensiei, începând cu luna următoare celei în care era prevăzută revizuirea medicală.

(5) Revizuirea medicală se poate efectua și la cererea pensionarilor, dacă starea sănătății lor s-a îmbunătățit sau, după caz, s-a agravat.

(6) Decizia emisă după revizuirea medicală se supune aceleiași proceduri de contestare și soluționare, conform art. 60 alin. (2)-(5).

(7) Nu sunt supuși revizuirii medicale periodice pensionarii de invaliditate care:

a) prezintă invalidități care afectează, ireversibil, capacitatea de muncă;

b) au împlinit vârstele prevăzute de prezenta lege pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă;

c) au vârsta mai mică cu până la 5 ani față de vârsta standard de pensionare și au realizat stagiile complete de cotizare conform prezentei legi.

Art. 67. – (1) Pensionarii de invaliditate, cu excepția celor prevăzuți la art. 66 alin. (7) sunt obligați să urmeze programele recuperatorii în vederea reintegrării socio-profesionale, întocmite de medicul expert al asigurărilor sociale care a emis decizia de încadrare în grad de invaliditate.

(2) Neîndeplinirea, din motive imputabile, a obligației prevăzută la alin. (1) atrage după sine suspendarea plății pensiei, începând cu luna următoare constatării.

(3) Suspendarea plății pensiei încetează cu luna următoare reluării sau, după caz, începerii programelor recuperatorii.

Art. 68. – (1) La împlinirea vârstelor standard prevăzute de prezenta lege pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă beneficiarul pensiei de invaliditate poate opta pentru cea mai avantajoasă dintre pensii situație în care, fie se stabilește pensia pentru limită de vârstă, fie rămâne în plată cu pensia de invaliditate respectivă.

(2) Indemnizația de însoțitor prevăzută la art. 64 se menține în continuare, indiferent de pensia pentru care se optează.

Secțiunea a 5-a **Pensia de urmaș**

Art. 69. – Au dreptul la pensie de urmaș copiii și soțul supraviețuitor dacă persoana decedată era pensionar sau îndeplinea condițiile pentru obținerea unei pensii.

Art. 70. – Copiii au dreptul la pensie de urmaș:

- a) până la vârsta de 16 ani;
- b) dacă își continuă studiile într-o formă de învățământ organizată potrivit legii, până la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 ani;
- c) pe toată durata invalidității de orice grad, dacă aceasta s-a ivit în perioada în care se aflau în una din situațiile prevăzute la lit. a) sau lit.b).

Art. 71. – (1) Soțul supraviețuitor are dreptul la pensie de urmaș pe tot timpul vieții, la împlinirea vârstelor standard de pensionare, dacă a avut cel puțin 15 ani de căsătorie cu persoana decedată.

(2) În cazul în care durata căsătoriei este mai mică de 15 ani, dar de cel puțin 10 ani, quantumul pensiei de urmaș convenit soțului supraviețuitor se diminuează cu 0,5% pentru fiecare lună, respectiv 6,0% pentru fiecare an de căsătorie în minus.

Art. 72. – (1) Soțul supraviețuitor are dreptul la pensie de urmaș indiferent de vârstă, pe timpul cât este invalid de gradul I sau II, dacă a avut cel puțin un an de căsătorie cu persoana decedată.

(2) Soțul supraviețuitor are dreptul la pensie de urmaș indiferent de vârstă și durata căsătoriei, dacă decesul soțului susținător s-a produs ca urmare a unui accident de muncă, a unei boli profesionale sau tuberculozei și dacă nu realizează venituri lunare dintr-o activitate profesională pentru care asigurarea este obligatorie sau acestea sunt mai mici decât o pătrime din salariul mediu brut pe economie.

Art. 73. – Soțul supraviețuitor care nu îndeplinește condițiile prevăzute la art. 71 și art. 72 alin. (1) beneficiază de pensie de urmaș pe o perioadă de 6 luni de la data decesului, dacă în această perioadă nu realizează venituri lunare dintr-o activitate profesională pentru care asigurarea este obligatorie sau acestea sunt mai mici decât o pătrime din salariul mediu brut pe economie.

Art. 74. – Soțul supraviețuitor, care are în îngrijire la data decesului susținătorului unul sau mai mulți copii în vârstă de până la 7 ani, beneficiază de pensie de urmaș până la data împlinirii vârstei de 7 ani a ultimului copil, în perioadele în care nu realizează venituri lunare dintr-o activitate profesională pentru care asigurarea este obligatorie sau acestea sunt mai mici decât o pătrime din salariul mediu brut pe economie.

Art. 75. – (1) Pensia de urmaș se calculează, după caz, din:

a) pensia pentru limită de vârstă aflată în plată sau la care ar fi avut dreptul, în condițiile legii, susținătorul decedat;

b) pensia de invaliditate gradul I, în cazul în care decesul susținătorului a survenit înaintea îndeplinirii condițiilor pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă și era în plată cu pensie anticipată parțială, pensie anticipată de retragere, pensie de invaliditate de orice grad sau ar fi avut dreptul, în condițiile legii, la una din aceste categorii de pensie.

(2) Cuantumul pensiei de urmaș se stabilește procentual din pensia susținătorului prevăzută la alin. (1), în funcție de numărul urmașilor îndreptățiți, astfel:

- a) pentru un singur urmaș - 50 %;
- b) pentru doi urmași - 75 %;
- c) pentru trei sau mai mulți urmași - 100 %.

Art. 76. – Cuantumul pensiei de urmaș în cazul orfanilor de ambii părinți reprezintă însumarea drepturilor de urmaș calculate după fiecare părinte.

Art. 77. – În cazul modificării numărului de urmași pensia se recalculează în conformitate cu dispozițiile art. 75 alin.(2).

Art. 78. – Soțul supraviețuitor care are dreptul la o pensie proprie și îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru obținerea pensiei de urmaș după soțul decedat poate opta pentru cea mai avantajoasă pensie.

Art. 79. – Beneficiarii pensiei de urmaș prevăzuți la art. 70 lit. c) și art. 72 alin. (1) sunt expertizați, supuși revizuirii medicale și

au obligația de a urma programele recuperatorii conform aceluiași reglementări prevăzute pentru pensia de invaliditate.

Secțiunea a 6-a **Calculul pensiilor**

Art. 80. – În sistemul public, cuantumul pensiei la data înscrierii la pensie se determină prin înmulțirea punctajului asiguratului cu valoarea anuală a unui punct de pensie.

Art. 81. – Punctajul asiguratului reprezintă totalul punctajelor anuale, realizate de acesta, pe toată durata stagiului de cotizare.

Art. 82. – (1) Punctajul anual al asiguratului se determină ca raport între media lunară din anul respectiv a salariilor brute individuale, inclusiv sporurile și adaosurile sau, după caz, a venitului asigurat, care au constituit baza de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale și salariul mediu brut lunar pe economie din anul respectiv, comunicat de Comisia Națională pentru Statistică.

(2) În cazul în care contribuțiile individuale de asigurări sociale aprobate prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat vor fi diferențiate, punctajul anual al asiguratului, determinat conform prevederilor alin. (1) se înmulțește cu raportul între cota de contribuție individuală plătită de asiguratul respectiv și cota de contribuție individuală cea mai mare, prevăzută de lege pentru sistemul public.

(3) Salariul mediu brut lunar pe economie, utilizat pentru lunile de cotizare din anul în cursul căruia are loc pensionarea, este cel comunicat de Comisia Națională pentru Statistică pentru lunile respective; pentru lunile pentru care nu s-a comunicat încă salariul mediu brut lunar pe economie se utilizează ultimul salariu mediu brut lunar pe economie comunicat.

(4) Punctajul asiguratului stabilit conform alin. (1) și alin. (2) nu poate fi mai mare de 2,5 puncte, într-un an calendaristic.

(5) Pentru perioadele asimilate, la determinarea punctajului anual al asiguratului se utilizează:

a) cuantumul pensiei de invaliditate sau al altor drepturi de asigurări sociale obținute în perioadele respective, în cazurile prevăzute la art. 41 alin. (1) lit. a);

b) 25% din salariul mediu brut lunar pe economie din perioadele respective, pentru cazurile prevăzute la art. 41 alin. (1), lit. b) și lit. c) și art. 57 alin. (3).

(6) Pentru stagiul potențial acordat asiguraților în drept să obțină o pensie de invaliditate, punctajul anual al asiguratului este de:

- a) 0,75 puncte pentru gradul I de invaliditate;
- b) 0,60 puncte pentru gradul II de invaliditate;
- c) 0,40 puncte pentru gradul III de invaliditate.

(7) Stagiul de cotizare realizat și stagiul potențial acordat pentru perioadele cât asiguratul a beneficiat de pensie de invaliditate gradul III se iau în considerare, prin cumulare, la stabilirea altor categorii de pensie.

(8) Asigurații care, după îndeplinirea condițiilor de pensionare pentru limită de vârstă reglementate de prezenta lege, contribuie o anumită perioadă la sistemul public, beneficiază de majorarea punctajului realizat cu 0,3% pentru fiecare lună, respectiv 3,6% pentru fiecare an suplimentar.

Art. 83. – Casa Națională comunică asiguratului stagiul de cotizare, punctajul anual și punctajul cumulat în condițiile art.42.

Art. 84. – (1) Valoarea anuală a unui punct de pensie se determină separat pentru femei și bărbați și se calculează raportând 55% din salariul mediu net lunar pe economie, prognozat pentru anul respectiv, la stagiul complet de cotizare pentru femei, respectiv pentru bărbați.

(2) Valoarea anuală a unui punct de pensie se aprobă prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Secțiunea a 7-a **Reactualizarea pensiilor**

Art. 85. – În cursul execuției bugetului asigurărilor sociale de stat, la o creștere a ratei inflației de cel puțin 5% față de ultima lună când s-a efectuat o reactualizare a pensiilor, cuantumul pensiilor se majorează cu rata inflației.

Secțiunea a 8-a Stabilirea și plata pensiilor

Art. 86. – (1) Pensia se acordă la cererea persoanei îndreptățite, a mandatarului desemnat de aceasta cu procură specială, a tutorelui sau curatorului acesteia.

(2) Cererea de pensionare împreună cu actele care dovedesc îndeplinirea condițiilor prevăzute de prezenta lege se depun la casa teritorială în raza căreia se află domiciliul asiguratului.

Art. 87. – Drepturile de pensie pentru limită de vârstă și de pensie anticipată se cuvin de la data îndeplinirii condițiilor de pensionare prevăzute de prezenta lege și se acordă:

a) de la data încetării calității de asigurat, dacă cererea a fost depusă în termen de 30 zile de la această dată;

b) de la data depunerii cererii, în cazul persoanelor care nu mai sunt asigurate în momentul solicitării, precum și în situațiile de nerespectare a termenului prevăzut la lit. a).

Art. 88. – (1) Persoanele care au împlinit vârstele standard de pensionare nu mai pot solicita înscrierea la pensia de invaliditate.

(2) Drepturile de pensie de invaliditate se acordă:

a) de la data încetării plății indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, dacă cererea a fost depusă în termen de 60 zile de la data emiterii deciziei medicale de încadrare în grad de invaliditate;

b) de la data emiterii deciziei medicale de încadrare în grad de invaliditate, în cazul persoanelor care nu mai sunt asigurate la data expertizării, dacă cererea a fost depusă în termenul prevăzut la lit. a);

c) de la data depunerii cererii, în situațiile în care s-a depășit termenul prevăzut la lit. a).

Art. 89. – (1) Drepturile de pensie de urmaș, în cazul persoanelor care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege la data decesului susținătorului asigurat se acordă la cerere:

a) începând cu luna următoare decesului, în cazul în care susținătorul decedat era pensionar dacă cererea a fost depusă în termen de 90 de zile de la data decesului;

b) de la data decesului susținătorului, în cazul în care susținătorul decedat nu era pensionar la data decesului, dacă cererea a fost depusă în termen de 90 zile de la această dată;

c) de la data depunerii cererii, în situațiile în care s-au depășit termenele prevăzute la literele a) și b).

(2) În cazul în care urmașul îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege, ulterior datei decesului susținătorului asigurat, drepturile de pensie de urmaș se acordă de la data îndeplinirii condițiilor, dacă cererea a fost depusă în termen de 90 de zile de la data îndeplinirii condițiilor.

(3) În situația în care s-a depășit termenul prevăzut la alin. (2), drepturile de pensie de urmaș se acordă de la data depunerii cererii.

Art. 90. – (1) Admiterea sau respingerea cererii de pensionare se face prin decizie emisă de către casa teritorială în termen de 30 zile de la data depunerii cererii.

(2) Decizia casei teritoriale va cuprinde temeiurile de fapt și de drept pe baza cărora se admite sau respinge cererea de pensionare.

(3) Decizia de pensionare se comunică în scris persoanei care a solicitat pensionarea, în termen de 5 zile de la data emiterii.

Art. 91. – Decizia de pensionare poate fi contestată la instanța judecătorească competentă în raza căreia se află domiciliul asiguratului, în termen de 30 zile de la comunicare.

Art. 92. – Decizia de pensionare necontestată în termen este definitivă.

Art. 93. – În cazul în care se constată erori în stabilirea și plata drepturilor de pensie, se vor opera revizuirile și modificările legale, atrăgând după sine răspunderea celor vinovați.

Art. 94. – (1) Plata pensiei se face lunar.

(2) Pensia se plătește personal titularului, mandatarului desemnat de acesta prin procură specială sau reprezentantului legal al acestuia.

(3) Modalitățile de plată a pensiilor se stabilesc prin regulament al Casei Naționale care se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. 95. – (1) Plata pensiei încetează începând cu luna următoare celei în care:

- a) beneficiarul a decedat;
- b) beneficiarul nu mai îndeplinește condițiile legale în temeiul cărora i-a fost acordată pensia;
- c) urmașul a fost condamnat printr-o hotărâre rămasă definitivă pentru infracțiunea de omor sau tentativă de omor comisă asupra susținătorului.

(2) Instanțele judecătorești au obligația ca în termen de 10 zile, de la data rămânerei definitive a hotărârii pronunțate în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c), să comunice această situație, în scris, Casei Naționale.

Art. 96. – (1) Plata pensiei se suspendă începând cu luna următoare celei în care:

- a) pensionarul își stabilește domiciliul pe teritoriul unui stat cu care România a încheiat convenție de asigurări sociale, dacă în cadrul acesteia se prevede că pensia se plătește de către celălalt stat;
- b) beneficiarul unei pensii anticipate parțiale sau a unei pensii anticipate de retragere se regăsește în una din situațiile prevăzute la art. 4;
- c) beneficiarul unei pensii de invaliditate nu se prezintă la revizuirea medicală periodică;
- d) beneficiarul unei pensii de invaliditate gradul III realizează venituri dintr-o activitate profesională, mai mari decât jumătate din salariul mediu brut pe economie, pentru care asigurarea este obligatorie;
- e) beneficiarul unei pensii de urmaș realizează venituri dintr-o activitate profesională, mai mari decât jumătate din salariul mediu brut pe economie, pentru care asigurarea este obligatorie;
- f) copilul urmaș nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 70 lit. b) și lit. c);
- g) soțul supraviețuitor, beneficiarul unei pensii de urmaș se recăsătorește;

h) beneficiarul unei pensii de urmaș prevăzut la art. 70 lit. c), în cazul invalidității de gradul III realizează venituri dintr-o activitate profesională, mai mari decât jumătate din salariul mediu brut pe economie, pentru care asigurarea este obligatorie;

i) beneficiarul unei pensii de limită de vârstă care realizează venituri dintr-o activitate prestată pe bază de contract individual de muncă.

(2) Plata indemnizației de însoțitor se suspendă pe timpul cât pensionarul de invaliditate gradul I, cu excepția nevăzătorilor este internat în instituții de asistență socială sau în unități medicale specializate, în care se asigură supraveghere și îngrijire permanentă.

Art. 97. – (1) Reluarea în plată a pensiilor suspendate se face la cerere, începând cu luna următoare celei în care a încetat cauza suspendării, dacă cererea a fost depusă în termen de 30 zile de la data încetării cauzei suspendării.

(2) În situația în care cererea de reluare în plată a fost depusă după expirarea termenului de 30 zile, plata se face începând cu luna următoare celei în care a fost depusă cererea.

(3) Reluarea în plată a pensiei de urmaș suspendată ca urmare a neîndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 70 lit. b) și lit. c) se face de la data începerii anului școlar sau de la data emiterii deciziei medicale de încadrare într-un grad de invaliditate.

Art. 98. – (1) Pot cumula pensia cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională pentru care asigurarea este obligatorie, indiferent de nivelul acestora:

a) copiii urmaș orfani de ambii părinți pe perioada școlarizării, până la vârstele prevăzute la art. 70 lit. a) și lit. b);

b) nevăzătorii.

(2) Pot cumula pensia cu venituri realizate dintr-o activitate profesională pentru care asigurarea este obligatorie și al căror cuantum nu depășește jumătate din salariul mediu brut pe economie:

a) copiii urmaș prevăzuți la art. 70 lit. c), în cazul invalidității de gradul III;

b) beneficiarii de pensie de invaliditate gradul III, în condițiile prevăzute la art. 57 lit. c).

Art. 99. – Beneficiarul dreptului de pensie este obligat să comunice casei teritoriale orice modificare privind condițiile de acordare și plată a pensiei, în termen de 15 zile de la apariția acesteia.

Art. 100. – (1) Sumele rămase neîncasate de către pensionarul decedat, reprezentând pensia pe luna în care a avut loc decesul și, după caz, drepturile de pensie cuvenite și neachitate până la deces se plătesc soțului supraviețuitor, copiilor, părinților sau, în lipsa acestora se plătesc celorlalți moștenitori, în condițiile dreptului comun.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1) pot fi solicitate în cadrul termenului general de prescripție.

CAPITOLUL V

Alte drepturi de asigurări sociale

Art. 101. – (1) Asigurații sistemului public au dreptul, în afară de pensie, la:

a) indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii, boli profesionale și accidente de muncă;

b) prestații pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă;

c) indemnizație pentru maternitate;

d) indemnizație pentru creșterea copilului sau îngrijirea copilului bolnav;

e) ajutor de deces.

(2) Beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (1) asigurații care au un stagiu de cotizare de cel puțin 6 luni, realizat în ultimele 12 luni anterioare producerii riscului.

(3) Asigurații cu contract individual de muncă pe durată determinată sau care își desfășoară activitatea exclusiv pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale precum și cei care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperației meșteșugărești beneficiază de drepturile prevăzute la alin. (1) dacă îndeplinesc condiția de stagiu de cotizare de la alin. (2) sau de cel puțin 12 luni cotizate în ultimele 24 luni anterioare producerii riscului.

(4) Asigurații beneficiază de indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă, fără condiții de stagiul de cotizare, în cazul accidentelor de muncă, bolilor profesionale, tuberculozei și bolilor infectocontagioase din grupa A. Lista bolilor infectocontagioase din grupa 0A va fi stabilită prin hotărâre a Guvernului elaborată în termen de trei luni de la data publicării legii.

Art. 102. – (1) Baza de calcul a indemnizațiilor de asigurări sociale se determină ca medie a veniturilor lunare din ultimele 6 luni pe baza cărora s-a stabilit contribuția individuală de asigurări sociale în lunile respective, conform prevederilor art. 23.

(2) Pentru calculul indemnizațiilor de asigurări sociale se utilizează numărul de zile lucrătoare din luna în care se acordă concediul medical sau, după caz, se solicită alte drepturi de asigurări sociale.

(3) La stabilirea numărului de zile lucrătoare din luna în care se acordă dreptul de asigurări sociale se au în vedere prevederile legale cu privire la zilele de sărbători legale în care nu se lucrează.

Secțiunea 1

Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă

Art. 103. – (1) În sistemul public, asigurații beneficiază de concediu medical și indemnizație pentru incapacitate temporară de muncă dacă dovedesc incapacitatea temporară de muncă printr-un certificat medical, eliberat conform reglementărilor în vigoare.

(2) În cazul bolilor profesionale sau accidentelor de muncă, certificatul medical se vizează obligatoriu prin grija angajatorului de către inspectoratul de stat pentru protecția muncii în raza căruia se află sediul angajatorului sau domiciliul asiguratului.

(3) Șomerii aflați la cursuri de calificare, recalificare, perfecționare sau, după caz, la alte forme de pregătire profesională organizate potrivit legii care, datorită accidentelor survenite în timpul și din cauza practicii profesionale, suportă o incapacitate temporară de muncă mai mare de trei zile beneficiază de aceleași prevederi privind accidentul de muncă ca și ceilalți asigurați.

Art. 104. – (1) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se suportă astfel:

A – de către angajator, în funcție de numărul de angajați avut la data ivirii incapacității temporare de muncă, astfel:

a) până la 20 angajați, din a 4-a până în a 10-a zi de incapacitate temporară de muncă;

b) între 21-100 angajați, din a 4-a până în a 15-a zi de incapacitate temporară de muncă;

c) peste 100 angajați, din a 4-a până în a 20-a zi de incapacitate temporară de muncă.

B – de către bugetul asigurărilor sociale de stat începând cu:

a) a 4-a zi de incapacitate temporară de muncă în cazul șomerilor;

b) a 11-a zi de incapacitate temporară de muncă în cazul asiguraților cu declarație sau contract de asigurare;

c) ziua următoare celor suportate de angajator conform literei A și până la data încetării incapacității temporare de muncă sau pensionării.

(2) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă nu se acordă:

a) asiguraților cu contract individual de muncă, celor cu convenție civilă care datorează contribuția de asigurări sociale, celor care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperației meșteșugărești și șomerilor pentru primele trei zile de incapacitate temporară de muncă;

b) asiguraților cu declarație sau contract de asigurare pentru primele 10 zile de incapacitate temporară de muncă.

Art. 105. – (1) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boli profesionale sau accidente de muncă se suportă astfel:

A – de către angajator sau angajatorul, prestator al cursurilor de calificare, recalificare, perfecționare sau alte forme de pregătire profesională pentru șomeri, organizate potrivit legii, după caz, dacă bolile profesionale sau accidentele de muncă s-au produs din vina acestora, în funcție de numărul de angajați, respectiv cursanți avut la data ivirii incapacității temporare de muncă, după cum urmează:

a) până la 20 angajați, primele 15 zile de incapacitate temporară de muncă;

b) între 21-100 angajați, primele 20 zile de incapacitate temporară de muncă;

c) peste 100 angajați, primele 25 zile de incapacitate temporară de muncă.

B – de către bugetul asigurărilor sociale de stat astfel:

a) începând cu ziua următoare celor suportate de angajator sau angajatorul, prestator al cursurilor de calificare, recalificare, perfecționare sau alte forme de pregătire profesională pentru șomeri, organizate potrivit legii, după caz, conform prevederilor lit. a);

b) în cazul asiguraților prevăzuți la art. 4, alin. (1) pct. I și II, precum și a celor prevăzuți la alin. (1) pct. III, aflați la cursuri de calificare, recalificare, perfecționare sau alte forme de pregătire profesională, organizate potrivit legii, dacă bolile profesionale sau accidente de muncă s-au produs din vina acestora;

c) în cazul asiguraților cu declarație sau contract de asigurare, dacă bolile profesionale sau accidente de muncă nu s-au produs din vina acestora.

(2) Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă nu se acordă asiguratului cu declarație sau contract de asigurare dacă boala profesională sau accidentul de muncă s-au produs din vina acestuia.

Art. 106. – (1) Durata de acordare a indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă este de cel mult 180 zile în interval de un an, socotit din prima zi de îmbolnăvire.

(2) Începând cu a 90-a zi concediul medical se poate prelungi până la 180 zile cu avizul medicului expert al asigurărilor sociale.

(3) Durata de acordare a indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă este mai mare în cazul unor boli speciale și se diferențiază astfel:

a) un an, în intervalul ultimilor doi ani, pentru tuberculoză pulmonară și unele boli cardiovasculare stabilite de Casa Națională;

b) un an cu drept de prelungire de către medicul expert al asigurărilor sociale până la un an și jumătate, în intervalul ultimilor doi ani, pentru tuberculoză meningială, peritoneală și urogenitală, inclusiv a glandelor suprarenale precum și pentru SIDA și cancer de orice tip, în funcție de stadiul bolii;

c) un an și jumătate, în intervalul ultimilor doi ani, pentru tuberculoză pulmonară operată și osteoarticulară;

d) 6 luni cu posibilitatea de prelungire până la maximum un an, în intervalul ultimilor doi ani, pentru alte forme de tuberculoză extrapulmonară, cu avizul medicului expert al asigurărilor sociale.

Art. 107. – (1) Durata de acordare a indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă în cazul asiguraților cu contract individual de muncă pe durată determinată a celor cu convenție civilă care datorează contribuția de asigurări sociale, a celor care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperației meșteșugărești este de cel mult 90 zile în cursul unui an calendaristic.

(2) În cazul în care incapacitatea temporară de muncă a asiguraților menționați la alin. (1) este cauzată de un accident de muncă, boală profesională, tuberculoză sau boală infectocontagioasă din grupa A stabilite în condițiile prevăzute la art. 101 alin. (4) indemnizația corespunzătoare se acordă pe toată durata incapacității temporare de muncă.

Art. 108. – (1) Medicul curant propune pensionarea de invaliditate dacă bolnavul nu a fost recuperat la expirarea duratelor de acordare a indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, prevăzute de prezenta lege.

(2) În situații temeinic motivate de posibilitatea recuperării medicul curant propune prelungirea concediului medical peste 180 zile, în scopul evitării pensionării de invaliditate și menținerii asiguratului în activitate.

(3) Medicul expert al asigurărilor sociale decide, după caz, prelungirea concediului medical pentru continuarea programului recuperator, trecerea temporară în altă muncă, reducerea programului de lucru, reluarea activității profesionale sau pensionarea de invaliditate.

(4) Prolungirea concediului medical peste 180 zile se face pentru cel mult 90 zile, conform procedurilor stabilite de Casa Națională, în raport cu evoluția cazului și rezultatele acțiunilor de recuperare.

Art. 109. – În cazul în care s-a emis avizul de pensionare de către medicul expert al asigurărilor sociale plata indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă se acordă până la sfârșitul lunii următoare aceleia în care s-a dat avizul, fără a se depăși durata maximă de acordare a concediului medical, prevăzută de lege.

Art. 110. – (1) Asigurații la care incapacitatea temporară de muncă a survenit în timpul concediului de odihnă sau a concediului fără plată beneficiază de indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă, conform prevederilor art. 104. Durata concediului de odihnă sau a concediului fără plată se prelungește cu durata incapacității temporare de muncă.

(2) Beneficiază de indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă, în aceleași condiții ca și ceilalți asigurați, pensionarii care, potrivit prezentei legi realizează venituri dintr-o activitate pentru care asigurarea este obligatorie și nu încasează pensia.

Art. 111. – (1) Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă se determină prin aplicarea unui procent de 75 % la baza de calcul stabilită conform art. 102.

(2) Cuantumul indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă cauzată de boală profesională, accident de muncă sau asimilat acestuia, tuberculoză, SIDA, cancer de orice tip și boală infectocontagioasă din grupa A stabilită în condițiile prevăzute la art. 101 alin. (4) este de 100% din baza de calcul stabilită conform art. 102.

Secțiunea a 2-a

Prestații pentru prevenirea îmbolnăvirilor și recuperarea capacității de muncă

Art. 112. – (1) În scopul prevenirii îmbolnăvirilor și recuperării capacității de muncă, în sistemul public, asigurații pot beneficia de:

- a) indemnizație pentru trecerea temporară în altă muncă;
- b) indemnizație pentru reducerea timpului de muncă;
- c) indemnizație pentru carantină;

d) ajutoare pentru procurarea de proteze, orteze și alte produse ortopedice care nu sunt suportate, potrivit legii, de la asigurările sociale de sănătate;

e) tratament balnear care nu este suportat, potrivit legii, de la asigurările sociale de sănătate;

f) cursuri de reabilitare profesională.

(2) Asigurații aflați în incapacitate temporară de muncă pe o perioadă mai mare de 90 zile precum și pensionarii de invaliditate pot beneficia de tratament balnear și cursuri de reabilitare profesională, în conformitate cu prevederile programului individual de recuperare.

Art. 113. – (1) Asigurații cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată, cei care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperăției meșteșugărești, care datorită unei boli profesionale sau unui accident de muncă nu mai pot lucra în condițiile de la locul de muncă anterior producerii riscului pot trece temporar în altă muncă.

(2) Indemnizația pentru trecerea temporară în altă muncă se acordă, dacă la noul loc de muncă asiguratul realizează un venit salarial brut lunar inferior mediei veniturilor lunare din ultimele 6 luni anterioare riscului, care au constituit baza de calcul a contribuției de asigurări sociale în lunile respective.

Art. 114. – Indemnizația pentru reducerea timpului de muncă cu o pătrime din durata normală se acordă asiguraților cu contract individual de muncă, care din motive de sănătate nu mai pot realiza durata normală de muncă.

Art. 115. – (1) Indemnizațiile prevăzute la art. 113 și 114 se acordă la propunerea medicului curant, cu avizul medicului expert al asigurărilor sociale pentru cel mult 90 zile într-un an calendaristic, în una sau mai multe etape.

(2) Cuantumul lunar al indemnizațiilor prevăzute la art. 113 și 114 este egal cu diferența dintre baza de calcul stabilită conform art. 102, și venitul salarial brut realizat de asigurat la noul loc de muncă sau prin reducerea timpului normal de muncă, fără a depăși 25 % din baza de calcul.

Art. 116. – (1) Indemnizația pentru carantină se acordă asiguraților cărora li se interzice continuarea activității din cauza unei boli contagioase, pe durata stabilită prin certificatul eliberat de centrele de medicină preventivă.

(2) Cuantumul lunar al indemnizației pentru carantină reprezintă 75% din baza de calcul stabilită conform art. 102.

Art. 117. – (1) Asigurații și pensionarii sistemului public pot beneficia de ajutoare și indemnizații de la bugetul asigurărilor sociale de stat pentru procurare de proteze, orteze și alte produse ortopedice care nu sunt suportate, potrivit legii, de la asigurările sociale de sănătate.

(2) Modalitățile de stabilire și acordare a ajutoarelor și indemnizațiilor pentru procurarea de proteze, orteze și alte produse ortopedice se stabilesc prin lege.

Art. 118. – (1) Pentru asigurații prevăzuți la art. 112 alin. (2), medicul expert al asigurărilor sociale întocmește programul individual de recuperare în funcție de natura, stadiul și prognosticul bolii, structurat pe etape.

(2) Programul individual de recuperare este obligatoriu.

(3) Dreptul la prestații de asigurări sociale se suspendă în cazul în care asigurații nu urmează sau nu respectă programul individual de recuperare.

(4) După fiecare etapă prevăzută în programul individual de recuperare asigurații sunt supuși reexaminării medicale. În funcție de rezultatele acestora medicul expert al asigurărilor sociale, după caz, actualizează programul individual de recuperare, recomandă reluarea activității profesionale sau propune pensionarea de invaliditate.

(5) Asigurații care și-au redobândit capacitatea de muncă total sau parțial se pot reîncadra în muncă conform recomandărilor medicului expert al asigurărilor sociale, cu sprijinul caselor teritoriale și a agențiilor de ocupare și formare profesională a forței de muncă.

Art. 119. – (1) Programul individual de recuperare poate include tratament balnear în funcție de tipul bolii care nu este suportat, potrivit legii, de la asigurările sociale de sănătate.

(2) Durata tratamentului balnear este de 15-21 zile și se stabilește de medicul expert al asigurărilor sociale în funcție de tipul afecțiunii și de natura tratamentului.

(3) Pentru asigurații prevăzuți la art. 112 alin. (2) contravaloarea biletelor pentru tratament balnear se suportă integral din bugetul asigurărilor sociale de stat.

(4) Pot beneficia de tratament balnear și alte categorii de asigurați în limitele fondului alocat pentru tratament balnear cu suportarea de către beneficiar a unei părți din costul biletului de tratament balnear.

(5) Criteriile pe baza cărora se acordă bilete pentru tratament balnear precum și nivelul cotei de participare individuală a asiguraților se aprobă anual de Casa Națională.

Secțiunea a 3-a

Indemnizația de maternitate

Art. 120. – (1) Asiguratele au dreptul pe o perioadă de 126 zile calendaristice la concediu pentru sarcină și lehuzie, perioadă în care beneficiază de indemnizație de maternitate.

(2) De aceleași drepturi beneficiază și femeile care au încetat plata contribuției de asigurări sociale, în condițiile prezentei legi, dar care nasc în termen de 9 luni de la data pierderii calității de asigurat.

Art. 121. – (1) Concediul pentru sarcină se acordă pe o perioadă de 63 zile înainte de naștere, iar concediul pentru lehuzie pe o perioadă de 63 zile după naștere.

(2) Concediile pentru sarcină și lehuzie se compensează între ele în funcție de recomandarea medicului și opțiunea persoanei beneficiare.

(3) Persoanele cu handicap beneficiază, la cerere, de concediu pentru sarcină începând cu luna a 6-a de sarcină.

(4) În cazul în care copilul se naște mort sau moare în perioada concediului de lehuzie indemnizația de maternitate se acordă pe toată durata acestuia.

Art. 122. – (1) Cuantumul lunar al indemnizației de maternitate este de 85% din baza de calcul stabilită conform art. 102.

(2) Indemnizația de maternitate se suportă integral din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Secțiunea a 4-a

Indemnizația pentru creșterea copilului sau îngrijirea copilului bolnav

Art. 123. – (1) Asigurații au dreptul la:

a) indemnizație pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de doi ani și, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de trei ani;

b) indemnizație pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani.

(2) Indemnizațiile prevăzute la alin. (1) se suportă integral din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Art. 124. – (1) Beneficiază, la cerere, de indemnizația pentru creșterea copilului sau îngrijirea copilului bolnav, opțional, unul dintre părinți, dacă solicitantul îndeplinește condițiile de stagiul de cotizare prevăzute la art. 101 alin. (2) și alin. (3).

(2) De aceleași drepturi beneficiază și asiguratul care, în condițiile legii a adoptat, a fost numit tutore, i s-au încredințat copii spre creștere și educare sau în plasament familial.

Art. 125. – (1) Indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de doi ani se acordă, la cerere, pe baza livretului de familie.

(2) Indemnizația pentru creșterea copilului cu handicap până la împlinirea vârstei de trei ani se acordă, la cerere, pe baza livretului de familie și certificatului emis, în condițiile legii, pentru copii cu handicap.

(3) Indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau a copilului cu handicap cu afecțiuni intercurrente până la 18 ani se acordă pe baza certificatului de concediu medical

eliberat de medicul pediatru și a certificatului emis, în condițiile legii, pentru copii cu handicap, după caz.

Art. 126. – Durata de acordare a indemnizației prevăzute la art. 123 lit. b) este de 14 zile calendaristice pe an pentru un copil, cu excepția situațiilor când copilul contractează boli contagioase, este imobilizat în aparat ghipsat sau este supus unor intervenții chirurgicale; durata concediului medical în aceste cazuri va fi stabilită de medicul pediatru.

Art. 127. – (1) Quantumul lunar al indemnizației pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de doi ani, a copilului cu handicap până la trei ani, precum și al indemnizației pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani este de 85% din baza de calcul stabilită conform art. 102.

(2) Quantumul indemnizației pentru îngrijirea copilului cu handicap cu afecțiuni intercurente până la 18 ani este de 85% din baza de calcul stabilită conform art. 102.

Secțiunea a 5-a **Ajutorul de deces**

Art. 128. – (1) În cazul decesului asiguratului sau al pensionarului beneficiază de ajutor de deces o singură persoană care poate fi, după caz, soț supraviețuitor, copii, părinți, tutore, curator, moștenitori, în condițiile dreptului comun sau, în lipsa acestuia, persoana care dovedește că a suportat cheltuielile ocazionate de deces.

(2) Quantumul ajutorului de deces se stabilește la nivelul ultimului salariu mediu net pe economie comunicat de Comisia Națională pentru Statistică și cunoscut la data decesului.

Art. 129. – (1) Asiguratul sau pensionarul beneficiază de ajutor de deces în cazul decesului unui membru de familie aflat în întreținerea sa și care nu are un drept propriu de asigurări sociale.

(2) Se consideră membru de familie, în sensul prezentei legi:

a) soțul;

b) copiii în vârstă de până la 18 ani sau dacă își continuă studiile, până la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 ani;

c) părinții și bunicii oricărui dintre soți.

(3) Ajutorul de deces cuvenit pentru un membru de familie reprezintă jumătate din cuantumul prevăzut la art. 128 alin. (2).

Art. 130. – Ajutorul de deces se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat și se acordă la cerere, pe baza certificatului de deces.

Secțiunea a 6-a

Alte dispoziții privind drepturile de asigurări sociale

Art. 131. – În cazul falimentului angajatorului indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă care a început să curgă anterior acestei situații și care, potrivit prezentei legi se suportă de către angajator se achită asiguraților din bugetul asigurărilor sociale de stat, sumele urmând a fi recuperate conform procedurii prevăzute de prezenta lege.

Art. 132. – Pentru persoana care desfășoară activități în mai multe unități, în fiecare fiind asigurată conform prezentei legi, indemnizațiile de asigurări sociale se calculează și se plătesc de fiecare angajator, în condițiile legii.

Art. 133. – Durata concediilor medicale pentru tuberculoză, sarcină, lehzuzie și îngrijirea copilului bolnav nu diminuează numărul zilelor de concediu medical acordate unui asigurat pentru celelalte afecțiuni.

Art. 134. – (1) Concediile medicale acordate cu întrerupere între ele se iau în considerare separat, durata lor necumulându-se, iar plata se suportă conform art. 104 și 105.

(2) În situația în care, în aceeași lună, un asigurat are două sau mai multe concedii medicale pentru afecțiuni diferite, fără întrerupere între ele, indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se calculează și se suportă separat, iar plata se face conform art. 104 și 105.

Art. 135. – (1) Calculul și plata indemnizațiilor de asigurări sociale se face pe baza certificatului medical emis în condițiile legii, care constituie ordin de plată.

(2) Calculul și plata indemnizației de asigurări sociale se fac lunar de către:

a) angajator, cel mai târziu odată cu lichidarea drepturilor salariale pe luna respectivă, pentru asigurații cu contract individual de muncă sau care își desfășoară activitatea exclusiv pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale și celor care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperăției meșteșugărești;

b) instituția care efectuează plata drepturilor de șomaj, la data depunerii certificatului medical sau cel mult în termen de 3 zile de la această dată, pentru șomeri;

c) casa teritorială de asigurări sociale, la data depunerii certificatului medical sau cel mult în termen de 3 zile de la această dată, pentru asigurații cu declarație sau contract de asigurare.

Art. 136. – Ajutorul de deces se achită, în 24 ore de la solicitare, de către:

a) angajator, în cazul decesului asiguratului cu contract individual de muncă sau care își desfășoară activitatea exclusiv pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale și celor care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperăției meșteșugărești, respectiv al unui membru de familie al acestuia;

b) instituția care efectuează plata drepturilor de șomaj, în cazul decesului șomerului respectiv al unui membru de familie al acestuia;

c) casa teritorială de asigurări sociale, în cazul decesului pensionarului sau asiguratului cu declarație sau contract de asigurare respectiv al unui membru de familie al acestora.

Art. 137. – (1) Indemnizațiile de asigurări sociale se achită beneficiarului, reprezentantului legal sau mandatarului desemnat prin procură specială de aceasta.

(2) Indemnizațiile de asigurări sociale cuvenite pentru luna în curs și neachitate asiguratului decedat se achită soțului supraviețuitor, copiilor, părinților sau, în lipsa acestora, persoanei care dovedește că l-a îngrijit până la data decesului.

Art. 138. – (1) Indemnizațiile și ajutoarele de asigurări sociale pot fi solicitate pe baza actelor justificative în termenul de prescripție de trei ani, calculat de la data la care beneficiarul era în drept să le solicite.

(2) Quantumul indemnizațiilor și ajutoarelor solicitate potrivit alin. (1) se achită la nivelul convenit pentru perioada prevăzută în certificatul medical neonorat sau, după caz, la data decesului, înscrisă în certificatul de deces.

Art. 139. – (1) Plata indemnizațiilor de asigurări sociale încetează începând cu ziua următoare celei în care:

- a) beneficiarul a decedat;
- b) beneficiarul nu mai îndeplinește condițiile legale pentru acordarea indemnizațiilor;
- c) beneficiarul și-a stabilit domiciliul pe teritoriul altui stat cu care România nu are încheiată convenție de asigurări sociale;

(2) Plata indemnizațiilor de asigurări sociale se suspendă pe timpul cât beneficiarul indemnizației prevăzută la art. 123 este decăzut din drepturile părintești, respectiv din dreptul de a fi tutore sau copilul este abandonat sau internat într-o instituție de ocrotire.

(3) Reluarea în plată a indemnizației de asigurări sociale suspendate potrivit alin. (2) se face la cerere, începând cu ziua următoare celei în care a încetat cauza suspendării.

CAPITOLUL VI

Casa Națională de Asigurări Sociale

Art. 140. – (1) Casa Națională, înființată potrivit art. 9 din lege, este instituție publică autonomă de interes național, cu personalitate juridică care administrează și gestionează sistemul public de asigurări sociale.

(2) Sediul Casei Naționale este în municipiul București.

Art. 141. – (1) În subordinea Casei Naționale funcționează Casa de asigurări sociale a municipiului București și case județene de asigurări sociale în fiecare municipiu reședință de județ.

(2) Casa Națională poate înființa case locale de asigurări sociale în funcție de numărul sau structura asiguraților și complexitatea activității la nivel teritorial, care funcționează sub conducerea și controlul Casei de asigurări sociale a municipiului București, respectiv a caselor județene de asigurări sociale.

(3) Casa de asigurări sociale a municipiului București și casele județene de asigurări sociale sunt servicii publice, investite cu personalitate juridică.

Secțiunea 1 **Organizarea Casei Naționale**

Art. 142. – (1) Conducerea Casei Naționale este formată din președinte și consiliul de administrație, compus din 19 persoane dintre care un președinte și 18 membri.

(2) Președintele Casei Naționale este numit de Primul ministru pe o perioadă de 7 ani și îndeplinește și funcția de președinte al consiliului de administrație.

(3) Președintele Casei Naționale este ordonator principal de credite pentru bugetul asigurărilor sociale de stat și poate delega această atribuție în condițiile legii.

(4) Membrii consiliului de administrație sunt reprezentanți ai Guvernului, patronatului și asiguraților, după cum urmează:

- a) 6 reprezentanți ai guvernului;
- b) 6 reprezentanți ai patronatului;
- c) 6 reprezentanți ai asiguraților, din care:
 - 3 reprezentanți ai confederațiilor sindicale reprezentative;
 - 3 reprezentanți ai organizațiilor naționale ale pensionarilor.

(5) Membrii consiliului de administrație sunt numiți de Guvernul României, prin decizia Primului ministru, organizațiile patronale, confederațiile sindicale reprezentative și organizațiile naționale ale pensionarilor, după caz.

(6) Membrii consiliului de administrație sunt numiți pe o perioadă de 4 ani.

Art. 143. – (1) Casa Națională elaborează statut propriu care se aprobă prin hotărâre a Guvernului și se publică în Monitorul Oficial al României.

(2) Statutul va cuprinde obligatoriu atribuțiile consiliului de administrație, ale președintelui Casei Naționale, precum și modul de organizare și funcționare al Casei Naționale și al caselor teritoriale.

Art. 144. – Cheltuielile privind organizarea și funcționarea sistemului public se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat în limita unui procent de 3% aplicat cheltuielilor anuale totale prevăzute prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 145. – Salarizarea președintelui și personalului angajat al Casei Naționale, al caselor teritoriale, precum și indemnizațiile membrilor consiliului de administrație se stabilesc prin lege care va fi elaborată până la data înființării Casei Naționale.

Secțiunea a 2-a **Atribuțiile Casei Naționale**

Art. 146. – În aplicarea prevederilor prezentei legi Casa Națională îndeplinește următoarele atribuții:

a) îndrumă și controlează modul de aplicare a dispozițiilor legale de către casele teritoriale, precum și de persoanele juridice și fizice cărora le revin drepturi și obligații care decurg din prezenta lege;

b) furnizează datele necesare pentru fundamentarea și elaborarea bugetului asigurărilor sociale de stat;

c) prezintă Guvernului și partenerilor sociali rapoarte cu privire la modul de administrare a bugetului asigurărilor sociale de stat;

d) publică anual raportul de activitate al Casei Naționale;

e) colectează și virează contribuțiile de asigurări sociale și alte tipuri de contribuții, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;

f) urmărește încasarea veniturilor bugetului asigurărilor sociale de stat;

g) ia măsuri, în condițiile legii, pentru dezvoltarea și administrarea eficientă a patrimoniului sistemului public precum și pentru asigurarea integrității acestuia;

h) ia măsuri, în condițiile legii, pentru protecția fondurilor de asigurări sociale;

i) asigură evidența la nivel național a tuturor contribuabililor la sistemul public;

j) asigură evidența drepturilor și obligațiilor de asigurări sociale la nivel național pe baza codului personal de asigurări sociale;

k) certifică anual stagiul de cotizare pentru fiecare asigurat;

l) îndrumă și controlează activitatea de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă;

m) reactualizează cuantumul prestațiilor în sistemul public de asigurări sociale în timpul execuției bugetare;

n) aplică prevederile convențiilor internaționale de asigurări sociale la care România este parte;

o) dezvoltă relații cu organisme similare în domeniul asigurărilor sociale din alte țări, în baza convențiilor încheiate de statul român;

p) organizează selecția, pregătirea și perfecționarea profesională a personalului din domeniul asigurărilor sociale;

r) asigură introducerea, extinderea, întreținerea și protecția sistemelor automate de calcul și evidență;

s) asigură reprezentarea în fața instanțelor judecătorești în litigiile în care este implicată ca urmare a aplicării dispozițiilor prezentei legi;

t) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin dispoziții legale.

CAPITOLUL VII

Răspunderea juridică

Art. 147. – Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Secțiunea 1

Infrațiuni

Art. 148. – Fapta persoanei care dispune utilizarea în alte scopuri și nevirarea la bugetul asigurărilor sociale de stat a contribuției de asigurări sociale, reținută de la asigurat, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 149. – (1) Completarea formularelor tip privind contribuția de asigurări sociale de către funcționar cu date nereale, având ca efect denaturarea evidențelor privind asigurații, stagiul de cotizare sau contribuția de asigurări sociale sau efectuarea de cheltuieli nejustificate din bugetul asigurărilor sociale de stat constituie infracțiunea de fals intelectual și se pedepsește potrivit Codului Penal.

(2) Refuzul de a pune la dispoziția organelor de control ale Casei Naționale și ale caselor sale teritoriale documentele justificative și actele de evidență necesare stabilirii obligațiilor de asigurări sociale și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau amendă de la 200.000 lei la 1.000.000 lei.

Secțiunea a 2-a

Contravenții

Art. 150. – Constituie contravenție următoarele fapte dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) nedepunerea la termen a declarației prevăzute la art. 5 alin. (1);

b) nedepunerea la termen a declarației de asigurare prevăzută la art. 5 alin. (2);

c) nerespectarea cotelor de contribuție de asigurări sociale stabilite conform art. 18 alin. (3) și art. 21;

d) nerespectarea metodologiei de încadrare în condiții deosebite de muncă conform art. 19 alin. (2) – (4) ;

e) nerespectarea prevederilor art. 23, 24 și 25 privind baza de calcul a contribuției de asigurări sociale;

f) necomunicarea modificării termenelor de plată potrivit prevederilor art. 30;

g) nerespectarea prevederilor art. 31 alin. (4) privind majorările de întârziere la plata contribuției de asigurări sociale;

h) nerespectarea prevederilor art. 99 privind obligația anunțării modificărilor survenite pentru acordarea pensiei;

i) neachitarea de către angajator a indemnizațiilor de asigurări sociale care se suportă din fonduri proprii conform prevederilor art. 104 și art. 105;

j) calculul și plata eronată a indemnizațiilor și ajutoarelor de asigurări sociale de către instituția care efectuează plata conform prevederilor art. 135 și art. 136;

k) nerespectarea prevederilor art. 196;

l) nevirarea la bugetul asigurărilor sociale de stat a contribuției de asigurări sociale reținută de la asigurați;

m) refuzul de a pune la dispoziția organelor de control ale Casei Naționale și caselor teritoriale documentele justificative și actele de evidență necesare stabilirii obligațiilor de asigurări sociale.

Art. 151. – Contravențiile prevăzute la art. 150 se sancționează după cum urmează:

a) cele de la literele b), c), f), g), h), și j), cu amendă de la 600.000 lei la 2.000.000 lei;

b) cele de la literele a), d), e), i), k), l) și m), cu amendă de la 2.000.000 lei la 5.000.000 lei.

Art. 152. – Nivelul amenzilor prevăzut la art. 151 se poate modifica prin hotărâre a Guvernului.

Art. 153. – Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de către organele de control ale Casei Naționale și ale caselor teritoriale.

Art. 154. – Amenzile contravenționale aplicate conform prezentei legi constituie venituri la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Art. 155. – (1) Dispozițiile prezentei legi referitoare la stabilirea și sancționarea contravențiilor se completează cu prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare.

(2) Dispozițiile prezentei legi referitoare la obligațiile față de bugetul asigurărilor sociale de stat se completează cu prevederile Legii nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale.

CAPITOLUL VIII

Jurisdicția asigurărilor sociale

Art. 156. – (1) Jurisdicția asigurărilor sociale se realizează prin tribunale și curți de apel.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se organizează secții de asigurări sociale sau, după caz, complete specializate pentru asigurări sociale la nivelul tribunalelor și curților de apel, cu respectarea condițiilor prevăzute de Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească cu modificările ulterioare.

(3) Numărul maxim de posturi de judecători și personal de specialitate auxiliar se suplimentează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 157. – Tribunalele soluționează, în primă instanță, litigiile privind:

- a) modul de calcul și depunere a contribuției de asigurări sociale;
- b) modul de stabilire a majorărilor de întârziere;
- c) înregistrarea, evidența și certificarea contribuției de asigurări sociale;
- d) deciziile de pensionare;
- e) refuzul nejustificat de rezolvare a unei cereri privind drepturile de asigurări sociale;
- f) modul de stabilire și plată a pensiilor, a indemnizațiilor și altor drepturi de asigurări sociale;

g) plângerile împotriva proceselor verbale de contravenții încheiate conform prezentei legi;

h) contestațiile împotriva măsurilor de executare silită dispuse în baza prezentei legi;

i) alte drepturi și obligații de asigurări sociale născute în temeiul prezentei legi.

Art. 158. – Cererile îndreptate împotriva Casei Naționale sau a caselor teritoriale se fac la instanța în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau sediul reclamantul. Celelalte cereri se fac la instanța domiciliului sau sediului pârâtului.

Art. 159. – (1) Împotriva hotărârilor tribunalelor se poate face recurs la curtea de apel competentă.

(2) Hotărârile curților de apel, precum și hotărârile tribunalelor, neatacate cu recurs în termen sunt definitive și irevocabile.

Art. 160. – Prevederile prezentei legi referitoare la jurisdicția asigurărilor sociale se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă și ale Legii nr. 92/1992, cu modificările ulterioare.

Art. 161. – Cererile în fața oricăror organe sau instanțe, precum și toate actele procedurale în legătură cu litigiile având ca obiect drepturi sau obligații de asigurări sociale sunt scutite de orice fel de taxă de timbru.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii

Art. 162. – (1) Vechimea în muncă luată în calcul la stabilirea pensiilor până la intrarea în vigoare a prezentei legi constituie stagiul de cotizare.

(2) Constituie stagiul de cotizare și perioadele în care, anterior intrării în vigoare a prezentei legi, o persoană s-a aflat în una din situațiile prevăzute la art. 41.

(3) Constituie stagiul de cotizare și timpul util la pensie realizat de agricultori, în condițiile reglementate de Legea nr. 80/1992 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, cu modificările ulterioare, dacă persoanele respective au, la data intrării în vigoare a prezentei legi, calitatea de persoană asigurată sau dobândesc această calitate, potrivit art. 4.

(4) Dovada vechimii în muncă, a timpului util la pensie pentru agricultori și a duratei de asigurare, realizată până la intrarea în vigoare a prezentei legi se face cu carnetul de muncă, carnetul de asigurări sociale sau cu alte acte prevăzute de lege pe baza cărora se poate stabili că s-a achitat contribuția de asigurări sociale.

Art. 163. – (1) Punctajul anual realizat de asigurații cu contract individual de muncă sau care își desfășoară activitatea exclusiv pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale și celor care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație din cadrul cooperăției meșteșugărești pentru perioadele de activitate desfășurate anterior intrării în vigoare a prezentei legi reprezintă raportul dintre media lunară a salariilor individuale, brute sau nete, după caz, inclusiv celelalte drepturi înregistrate în carnetul de muncă și salariul mediu lunar pe economie brut sau net, după caz, din anul respectiv. Punctajul anual obținut nu poate fi mai mare de 2,5 puncte.

(2) În cazul în care în carnetul de muncă au fost înregistrate salarii orare, zile lucrate lunar sau anual, salariile lunare se stabilesc, după caz, pe baza numărului de ore lucrate respectiv numărului mediu de zile lucrătoare corespunzătoare unei luni, astfel:

a) 25,5 zile (204 ore) pe lună, pentru perioadele anterioare datei de 1 ianuarie 1978;

b) 24,5 zile (196 ore) pe lună, pentru perioada 1 ianuarie 1978-1 martie 1990;

c) 23,6 zile (189 ore) pe lună, pentru perioada 1 martie 1990-30 septembrie 1990;

d) 21,25 zile (170 ore) pe lună, pentru perioada 1 octombrie 1990-1 februarie 1997;

e) 21,16 zile (169,33 ore) pe lună, pentru perioadele ulterioare datei de 1 februarie 1997.

(3) În condițiile în care, pentru o anumită perioadă, în carnetul de muncă nu sunt înregistrate drepturile salariale asiguratul poate prezenta acte doveditoare de certificare. În caz contrar drepturile salariale luate în calcul se consideră egale cu salariul minim pe economie, în vigoare în perioada respectivă.

Art. 164. – (1) Pentru persoanele asigurate în alte sisteme de asigurări sociale, integrate în sistemul asigurărilor sociale de stat până la data intrării în vigoare a prezentei legi, la determinarea punctajului se iau în calcul, după caz, salariul minim pe economie, venitul asigurat stipulat în contractul de asigurare la care s-a achitat contribuția de asigurări sociale sau salariul, inclusiv celelalte drepturi, înregistrate în carnetul de muncă.

(2) La determinarea punctajului anual pentru fiecare an util realizat în cadrul fostelor unități agricole cooperatiste, precum și pentru fiecare an de contribuție realizat de către țăranii cu gospodărie individuală din zonele necooperativizate, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 80/1992, cu modificările ulterioare se utilizează salariul minim pe economie brut sau net, după caz, din perioadele respective.

(3) Pentru perioadele de contribuție realizate conform Legii nr. 80/1992, cu modificările ulterioare și până la intrarea în vigoare a prezentei legi, la determinarea punctajului anual se ia în calcul venitul asigurat la care s-a plătit contribuția de asigurări sociale.

Art. 165. – (1) Pentru perioadele asimilate care au constituit vechime în muncă utilă la pensie considerată în condițiile legii până la intrarea în vigoare a prezentei legi, la determinarea punctajului anual al asiguratului se utilizează salariul minim pe economie brut sau net, după caz, din perioadele respective.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1) perioadele recunoscute în condițiile Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, cu modificările ulterioare, pentru care la determinarea punctajului anual al asiguratului se utilizează echivalentul a 1,5 salarii minime pe economie brute sau nete, după caz, din perioadele respective.

Art. 166. – (1) La determinarea punctajelor anuale până la intrarea în vigoare a prezentei legi se utilizează salariile brute sau nete, după caz, în conformitate cu modul de înregistrare al acestora în carnetul de muncă, astfel:

- a) salariile brute, până la data de 1 iulie 1977;
- b) salariile nete, de la 1 iulie 1977 până la 1 ianuarie 1991;
- c) salariile brute, de la 1 ianuarie 1991.

(2) Salariile anuale medii și minime pe economie, brute sau nete, după caz, până la intrarea în vigoare a prezentei legi, sunt prezentate în anexele nr. 6 și 7.

Art. 167. – (1) Asigurații care au contribuit la fondul pentru pensia suplimentară cu 2%, respectiv 3% beneficiază de o creștere a punctajului determinat prin aplicarea următoarelor procente la punctajele anuale realizate în aceste perioade, astfel:

- a) 16% pentru perioada 1.01.1967-1.01.1973;
- b) 13% pentru perioada 1.01.1973-1.01.1978;
- c) 14% pentru perioada 1.01.1978-1.07.1986;
- d) 21% pentru perioada 1.07.1986-1.11.1990;
- e) 14% pentru perioada 1.11.1990-1.04.1992;
- f) 13% pentru perioada 1.04.1992-1.01.1999.

(2) Asigurații care au contribuit cu 4% la fondul pentru pensia suplimentară beneficiază de o creștere a punctajului, determinat prin aplicarea următoarelor procente a punctajele anuale realizate în aceste perioade, astfel:

- a) 26%, pentru perioada 1.07.1977-1.01.1978;
- b) 28%, pentru perioada 1.01.1978-1.07.1986.

(3) Asigurații care au contribuit cu 5% la fondul pentru pensia suplimentară beneficiază de o creștere a punctajului de 22% la punctajele anuale realizate după data de 1 ianuarie 1999.

Art. 168. – Punctajul anual stabilit în condițiile art. 82 poate depăși 2,5 puncte numai în condițiile adăugării creșterii punctajului pentru pensia suplimentară prevăzut la art. 167.

Art. 169. – De la data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data în care stagiile complete de cotizare cerute sunt de 32 ani pentru femei și 35 ani pentru bărbați:

a) persoanele care au desfășurat activități încadrate prin prezenta lege, în condiții deosebite de muncă beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 46, în raport cu vârstele standard de pensionare prevăzute în anexa nr. 3;

b) persoanele care au desfășurat activități încadrate prin prezenta lege în condiții speciale de muncă beneficiază de reducerea vârstelor standard de pensionare în condițiile prevăzute în anexele nr. 4 și 5.

Art. 170. – (1) Pe o perioadă de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi persoanele care au desfășurat activități încadrate, conform prevederilor art. 19 alin. (2), în condiții deosebite de muncă și care, conform legislației anterioare erau încadrate în grupa I de muncă, au dreptul la pensie pentru limită de vârstă cu reducerea vârstelor standard de pensionare, conform tabelului 4.

TABEL nr. 4

Stagiu de cotizare în condiții deosebite de muncă (ani împliniți)	Reducerea vârstelor standard de pensionare (ani)
2	1
4	2
6	3
8	4
10	5
12	6
14	7
16	8
18	9
20	10
22	11
24	12
26	13
28	14
30	15

(2) Vârstele de pensionare reduse conform prevederilor alin. (1) nu pot fi mai mici de 50 ani.

Art. 171. – (1) Pensiile de asigurări sociale de stat stabilite în baza legislației anterioare intrării în vigoare a prezentei legi se recalculează astfel:

a) quantumul pensiei se transformă în quantum echivalent acestuia la nivelul lunii octombrie 1990, pe baza unei metodologii stabilită prin hotărâre a Guvernului;

b) quantumul echivalent al pensiei, la nivelul lunii octombrie 1990, ținând cont de o cotă parte din creșterea indicelui prețurilor de consum din perioada octombrie 1990 până la data intrării în vigoare a prezentei legi;

c) în cazul în care quantumul pensiei obținut la lit. b) este mai mic decât quantumul pensiei în plată se menține quantumul pensiei în plată;

d) la quantumul pensiei rezultat potrivit prevederilor de la lit. b) sau, după caz, de la lit. c) se adaugă quantumul pensiei suplimentare în plată.

(2) Pensiile de asigurări sociale ale agricultorilor stabilite înainte de 29 iulie 1992, aflate în plată la intrarea în vigoare a prezentei legi, se recalculează folosind pentru determinarea timpului util la pensie metodologia prevăzută de Legea nr. 80/1992, cu modificările ulterioare.

Art. 172. – (1) Pensia poate fi recalculată prin adăugarea stagiilor de cotizare nevalorificate la stabilirea acesteia.

(2) Cererea de recalculare a pensiei urmează aceleași reguli procedurale, privind soluționarea și contestarea, prevăzute pentru cererea de pensionare.

(3) Pensia recalculată se acordă începând cu luna următoare aceleia în care s-a depus cererea de recalculare.

Art. 173. – (1) Pensiile stabilite pe baza vechimii în muncă realizată în sistemul asigurărilor sociale de stat și în alte sisteme proprii de asigurări sociale, neintegrate pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, se reactualizează conform prevederilor de la art. 171 alin.(1).

(2) Din quantumul astfel obținut se determină quantumul pensiei cuvenite pentru vechimea în muncă realizată în cadrul asigurărilor sociale de stat care va fi plătită de Casa Națională.

(3) Partea din pensia recalculată conform alin. (1), cuvenită pentru vechimea realizată în alte sisteme de asigurări sociale, va fi achitată de acestea.

(4) La data intrării în vigoare a prezentei legi încetează orice decontare reciprocă cu sistemele de asigurări sociale neintegrate.

Art. 174. – (1) Pentru perioadele anterioare intrării în vigoare a prezentei legi, în care o persoană a fost asigurată simultan la două sau mai multe sisteme de asigurări sociale care au fost integrate în sistemul asigurărilor sociale de stat, la stabilirea punctajului perioadele respective se iau în calcul o singură dată.

(2) Pentru perioadele anterioare intrării în vigoare a prezentei legi, în care o persoană a fost asigurată simultan la sistemul de asigurări sociale și pensii pentru agricultori și la sistemul de asigurări sociale de stat, la stabilirea punctajului perioadele respective se cumulează.

Art. 175. – În cazul modificării numărului de urmaș după intrarea în vigoare a prezentei legi, pentru o pensie stabilită pe baza legislației anterioare, pensia pentru soțul supraviețuitor se recalculează potrivit prezentei legi cu îndeplinirea condițiilor de la data deciziei inițiale.

Art. 176. – (1) Litigiile care se referă la drepturile care fac obiectul prezentei legi, aflate pe rolul instanțelor, la data intrării în vigoare a acesteia, se vor judeca potrivit legii în baza căreia a fost stabilit dreptul.

(2) Până la înființarea secțiilor de asigurări sociale cererile privind raporturile de asigurări sociale, născute în temeiul prezentei legi se depun la instanțele competente să le soluționeze conform legislației anterioare.

Art. 177. – (1) În termen de 30 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României primul ministru va numi președintele Casei Naționale.

(2) În termen de 30 zile de la numirea președintelui Casei Naționale se constituie Consiliul de Administrație și se aprobă statutul Casei Naționale.

Art. 178. – (1) În termen de 30 zile de la data adoptării statutului Casa Națională preia activitățile corespunzătoare de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Institutul Național de Expertiză Medicală și Recuperare a Capacității de Muncă, Oficiul Central de Plata Pensiilor, Oficiul Muncii, precum și cele ale oficiilor de pensii, oficiilor de asigurări sociale de stat, corpurilor de control asigurări sociale, oficiilor de pensii și asigurări sociale pentru agricultori, oficiilor camerelor de muncă, cabinetelor și oficiilor de expertiză medicală.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) Casa Națională preia:

a) în administrare dotările, clădirile, spațiile și terenurile proprietate publică a statului utilizate sau aflate în administrarea structurilor prevăzute la alin.(1) conform listei aprobate prin hotărâre a Guvernului;

b) în proprietate casele de odihnă și tratament balnear ale țăranimii, patrimoniul fostei Uniuni Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și al uniunilor sale județene, patrimoniul fostei Case de Asigurări Sociale și Pensii din Cooperația Meșteșugărească și al unităților sale teritoriale, precum și elementele de patrimoniu care se află sau care se vor dovedi ulterior că s-au aflat în proprietatea sistemelor de asigurări sociale integrate în sistemul asigurărilor sociale de stat.

(3) Organizarea caselor de odihnă și tratament ale țăranimii prevăzute la alin. (2) lit. b) se face prin hotărâre a Guvernului.

(4) Casa Națională are obligația să revendice bunurile imobile care au aparținut asigurărilor sociale și au fost trecute în proprietatea statului sau a altor persoane juridice.

(5) Sumele provenite din exploatarea bunurilor prevăzute la alin. (2) lit. b) care depășesc cheltuielile constituie venituri la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Art. 179. – (1) De la data constituirii consiliului de administrație și până la intrarea în vigoare a prezentei legi Casa Națională organizează Casa de Asigurări Sociale a municipiului București, precum și casele județene și locale de asigurări sociale.

(2) În aceeași perioadă prevăzută la alin. (1) Casa Națională preia de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, pe bază de protocol și bilanț contabil, bugetul asigurărilor sociale de stat, precum și indicatorii aferenți cheltuielilor de personal, în raport cu numărul personalului preluat care se aplică până la data intrării în vigoare a prezentei legi și aprobarea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(3) Personalul care va fi preluat de Casa Națională și casele sale teritoriale va fi transferat în interesul serviciului de la Ministerul Muncii și Protecției Sociale și unitățile sale subordonate.

Art. 180. – Până la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul și autoritățile publice locale, cu sprijinul prefecturilor, vor pune la dispoziția Casei Naționale localurile necesare funcționării caselor județene și locale de asigurări sociale organizate potrivit prezentei legi.

Art. 181. – (1) Până la data intrării în vigoare a legii salarizării, prevăzută la art. 145, salarizarea președintelui, a membrilor consiliului de administrație, precum și a personalului angajat al Casei Naționale și al caselor teritoriale se stabilește după cum urmează:

a) salariul președintelui, la nivelul indemnizației prevăzută de lege pentru funcția de ministru;

b) indemnizația de ședință pentru membri consiliului de administrație, cu excepția președintelui, la nivelul a 10% din salariul președintelui; totalul sumelor cuvenite unui membru al consiliului de administrație, ca urmare a participării la ședințe, nu poate depăși, într-o lună, 20% din salariul președintelui;

c) salariile personalului angajat al Casei Naționale și al caselor teritoriale se asigură în intervalul de limite prevăzut în anexele la Legea nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică.

(2) Personalul prevăzut la art.179 alin. (3) își va păstra salariul de bază și celelalte drepturi salariale avute anterior, dacă va ocupa aceleași funcții, grade și trepte profesionale.

(3) Cheltuielile privind salarizarea președintelui, membrilor consiliului de administrație, precum și a personalului angajat al Casei Naționale și al caselor teritoriale se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Art. 182. – Până la intrarea în vigoare a prezentei legi Casa Națională stabilește codul personal de asigurări sociale și modalitățile de atribuire a acestuia care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României.

Art. 183. – Modelul declarației privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat, declarației de asigurare, contractului de asigurare, precum și a celorlalte documente necesare evidenței drepturilor și obligațiilor de asigurări sociale se stabilesc de Casa Națională și se publică în Monitorul Oficial al României până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 184. – La data intrării în vigoare a prezentei legi pensiile de asigurări sociale de stat și pensiile suplimentare aflate în plată, stabilite pe baza legislației anterioare devin pensii în înțelesul prezentei legi.

Art. 185. – Până la data intrării în vigoare a prezentei legi Casa Națională comunică conturile în care se virează sumele reprezentând contribuția de asigurări sociale.

Art. 186. – (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi contribuția de asigurări sociale suportată de către asigurații cu contract individual de muncă sau care își desfășoară activitatea exclusiv pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale și celor care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperației meșteșugărești din sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale nu va diminua venitul net al acestora.

(2) Menținerea veniturilor nete ale asiguraților cu contract individual de muncă sau care își desfășoară activitatea exclusiv pe baza unei convenții civile cu plata contribuției de asigurări sociale și celor care au calitatea de membri cooperatori într-o organizație a cooperației meșteșugărești din sistemul public de pensii și alte drepturi

de asigurări sociale se realizează prin majorarea salariilor corespunzător cotei de contribuție de asigurări sociale suportată în plus de către aceștia conform prezentei legi.

(3) Pentru asigurații care realizează venituri salariale lunare mai mari decât plafonul stabilit la 2,5 salarii medii brute pe economie majorarea prevăzută la alin. (2) se aplică la acest plafon.

(4) Suma reprezentând contribuția individuală de asigurări sociale datorată de asigurați nu se cuprinde în venitul lunar impozabil și respectiv în câștigul salarial, în funcție de care se calculează contribuția de asigurări sociale de sănătate și contribuția individuală la fondul pentru plata ajutorului de șomaj.

Art. 187. – Reluarea în plată a pensiilor stabilite conform legislației anterioare, suspendate în momentul intrării în vigoare a prezentei legi se face în cuantumul determinat conform articolului 171 cu respectarea condițiilor legale de la data stabilirii inițiale a pensiei.

Art. 188. – Cererile înregistrate până la intrarea în vigoare a prezentei legi se vor soluționa conform normelor legale în vigoare la data depunerii acestora.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Art. 189. – (1) Sumele încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale se recuperează de la beneficiari în termenul de prescripție de trei ani.

(2) În cazul prestațiilor de asigurări sociale, altele decât pensiile, recuperarea sumelor prevăzute la alin. (1) se efectuează de către angajator sau, după caz, de instituția care efectuează plata drepturilor de asigurări sociale.

(3) Casele teritoriale recuperează sumele plătite necuvenit de la plătitorii prevăzuți la alin. (2).

(4) Sumele plătite necuvenit prin intermediul caselor teritoriale se recuperează de la beneficiari în baza deciziei casei respective care constituie titlu executoriu.

Art. 190. – (1) Sumele încasate necuvenit cu titlu de prestații de asigurări sociale, ca urmare a unei infracțiuni săvârșite de beneficiar se recuperează de la acesta, de la data primei plăți a sumelor necuvenite, plus dobânzile aferente, până la recuperarea integrală a prejudiciului.

(2) Sumele stabilite în conformitate cu alin. (1) rămase nerecuperate de la asigurații decedați se recuperează de la moștenitori, în condițiile dreptului comun.

(3) Debitele provenite din drepturi de asigurări sociale se recuperează prin executorii proprii ai Casei Naționale și constituie venituri ale bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 191. – (1) Angajatorii, persoane fizice și juridice sunt obligați să pună la dispoziția Casei Naționale și caselor teritoriale datele și documentele necesare atribuirii codului personal și întocmirii evidențelor privind stagiul de cotizare conform unei metodologii elaborate de Casa Națională și publicată în Monitorul Oficial al României.

(2) Nerespectarea dispozițiilor alin. (1) constituie contravenție și se sancționează conform art. 151 alin. (1) lit. b).

Art. 192. – Ministerul Muncii și Protecției Sociale la propunerea Casei Naționale poate emite norme în aplicarea prezentei legi care se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. 193. – Baza de date privind asigurații sistemului public este proprietatea Casei Naționale și are caracter confidențial.

Art. 194. – Stabilirea și plata unor drepturi finanțate din bugetul statului se efectuează în continuare prin Casa Națională și casele teritoriale.

Art. 195. – (1) La efectuarea oricăror operațiuni care nu sunt legate de stabilirea și plata pensiilor și altor drepturi de asigurări sociale de către Casa Națională și casele teritoriale se percepe un comision de 3% aplicat la suma totală ce face obiectul operațiunii.

(2) Sumele rezultate ca urmare a aplicării prevederilor alin.(1) constituie venituri la bugetul asigurărilor sociale de stat.

Art. 196. – (1) Între sistemul public de pensii și celelalte sisteme proprii de asigurări sociale, neintegrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi, inclusiv sistemul pensiilor militare, se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în muncă sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii drepturilor la pensie pentru limită de vârstă, invaliditate și urmaș.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) pensia în sistemul public se stabilește numai pentru stagiul de cotizare realizat în acest sistem.

(3) Perioadele asimilate stagiului de cotizare, prevăzute la articolul 41 alin. (1) lit. c) care constituie și vechime în muncă s-au în serviciu în sistemul pensiilor militare și în celelalte sisteme proprii de asigurări sociale neintegrate, se iau în calcul, opțional, în unul din sisteme.

Art. 197. – La stabilirea pensiilor și altor drepturi de asigurări sociale fracțiunile de leu se întregesc la un leu în favoarea beneficiarului.

Art. 198. – Prezenta lege intră în vigoare în termen de un an de la data publicării în Monitorul Oficial al României cu excepția prevederilor pentru care în lege se prevede intrarea în vigoare la data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României.

Art. 199. – Anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6 și 7 fac parte integrantă din prezenta lege.

Art. 200. – La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

Decretul nr. 112/1965 privind acordarea unor drepturi angajaților trimiși să lucreze în țări cu climă greu de suportat, Publicat în "Buletinul oficial" nr. 10 din 22 martie 1965, cu modificările ulterioare;

H. C. M. nr. 880 din 20 august 1965 privind acordarea de ajutoare materiale în cadrul asigurărilor sociale de stat, publicată în Colecția de hotărâri și dispoziții a Consiliului de Miniștri nr. 33 din 21 august 1965, cu modificările ulterioare;

Decretul nr. 389/1972 cu privire la contribuția pentru asigurările sociale de stat, publicat în Buletinul oficial al României”, partea I, nr. 112 din 18 octombrie 1972, cu modificările ulterioare;

Decretul nr. 217/1977 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiilor de pensii și asigurări sociale și a Comisiilor de expertiză medicală și recuperare a capacității de muncă, publicat în Buletinul Oficial al României Partea I, nr. 70 din 16 iulie 1977;

Decretul nr. 216/1977 privind criteriile și normele de încadrare în grad de invaliditate, Publicat în Buletinul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 16 iulie 1977;

Legea nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistența socială, cu modificările ulterioare, publicată în “Buletinul Oficial al României”, partea I, nr. 82 din 6 august 1977;

Decretul nr. 232/1986 pentru modificarea unor dispoziții legale cu privire la pensia suplimentară, cu excepția articolului II, publicat în Buletinul Oficial al României, partea I, nr. 40 din 30 iunie 1986;

Decretul-lege nr. 70/1990 privind modificarea și completarea unor reglementări referitoare la pensii, asigurări sociale și ocrotiri sociale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 9 februarie 1990;

Decretul-lege nr. 51/1990 privind vechimea în muncă a soției salariate care își urmează soțul trimis în misiune permanentă în străinătate publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 20 din 16 februarie 1990;

Ordinul nr. 50/1990 pentru precizarea locurilor de muncă, a activităților și categoriilor profesionale cu condiții deosebite care se încadrează în grupele I și II de muncă în vederea pensionării, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 38 din 20 martie 1990;

Prevederi referitoare la pensii din Decretul-lege nr. 98/1990 privind acordarea unor drepturi personalului din transporturile de cale ferată, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37/20 martie 1990;

Decretul-lege nr. 114/1990 privind încadrarea unor categorii de salariați în grupele I și II de muncă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 2 aprilie 1990;

Legea nr. 73/1991 privind stabilirea unor drepturi de asigurări sociale, precum și de modificare și completare a unor reglementări din legislația de asigurări sociale și pensii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 16 decembrie 1991;

Legea nr. 49/1992 pentru modificarea și completarea unor reglementări din legislația de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 107 din 26 mai 1992;

H. G. R. nr. 723/1992 privind preluarea în plată, prin Ministerul Muncii și Protecției Sociale a ajutoarelor acordate emigranților politici greci prin societatea de Cruce Roșie din România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 313/4 decembrie 1992;

Legea nr. 80/1992, privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale agricultorilor, cu modificările ulterioare, Republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 37 din 9 februarie 1994;

Art. 103 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997;

H. G. R. nr. 89/1993 privind integrarea sistemului asigurărilor sociale și pensiilor scriitorilor în sistemul asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 50/5 martie 1993;

H. G. R. nr. 326/2 iulie 1993 privind integrarea sistemului asigurărilor sociale ale compozitorilor și muzicologilor în sistemul asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 170/21 iulie 1993;

Legea nr. 34/1993 privind integrarea sistemului de asigurări sociale ale cooperăției meșteșugărești în sistemul asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 128/15 iunie 1993;

Legea nr. 52/1993 privind integrarea sistemului de asigurări sociale al personalului Bisericii Ortodoxe Române în sistemul asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 157/12 iulie 1993;

Legea nr. 2/1995 privind pensionarea anticipată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 5 din 13 ianuarie 1995;

Legea nr. 117/4 decembrie 1995 privind integrarea sistemului asigurărilor sociale pentru Cultele armeano-gregorian, creștin de rit vechi și musulman în sistemul asigurărilor sociale de stat, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 284/8 decembrie 1995;

Legea nr. 127/ 1995 privind integrarea membrilor Uniunii Artiștilor Plastici din România în sistemul asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 298/28 decembrie 1995;

Legea nr. 42/27 mai 1996 privind integrarea sistemului de asigurări sociale și pensii ale Cineștilor în sistemul asigurărilor sociale de stat, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 109/29 mai 1996;

Hotărârea Guvernului României nr. 565/1996 privind aplicarea măsurilor de protecție socială a pensiilor de asigurări sociale de stat și militare, stabilite și recalulate după 1 august 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 30 iulie 1996;

Legea nr. 49/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/1977, publicată în Monitorul Oficial Partea I, nr. 58 din 8 aprilie 1997;

Legea nr. 120/1997 privind concediul plătit pentru îngrijirea copiilor în vârstă de până la 2 ani Publicată în Monitorul Oficial Partea I, nr. 149 din 11 iulie 1997

Legea nr. 86/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, publicată în Monitorul Oficial Partea I, nr. 107 din 30 mai 1997;

Legea nr. 203/1997 privind integrarea sistemului asigurărilor sociale al Cultului Mozaic din România în sistemul asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 350/10 decembrie 1997;

Legea nr. 167/1 octombrie 1998 privind integrarea sistemului de asigurări sociale al personalului Bisericii Române Unite cu Roma Greco-catolică în sistemul asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial nr. 374, Partea I din 1 octombrie 1998, precum și orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în
ședința din 16 martie 1999, cu respectarea prevederilor articolului 74
alineatul (1) din Constituția României.

p.PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Paula Ivănescu

LISTA
personalului navigant din aviația civilă, a căror
locuri de muncă se încadrează în condiții speciale

1. Personal navigant pe :
 - a) avioane turboreactoare și turbopropulsoare de transport;
 - b) avioane clasice de transport public;
 - c) avioane clasice în misiuni sanitare sau de specialitate;
 - d) elicoptere și avioane utilitare;
 - e) aeronave prototipuri la încercare în zbor.
2. Echipaje de recepție în zbor a aeronavelor, instructori în școli, cursuri și aerocluburi, pe :
 - a) avioane clasice;
 - b) avioane turboreactoare sau turbopropulsoare.
3. Personal de încercare în zbor al aeronavelor noi, de serie.
4. Personal navigant de control în zbor.
5. Personal tehnic care execută recepția și controlul tehnic în zbor al aeronavelor.
6. Instructori în școli, cursuri și aerocluburi de zbor fără motor.
7. Personal de parașutism profesionist care execută:
 - a) salturi din aeronavă în procesul de instrucție, antrenament sau salturi speciale;
 - b) salturi pentru recepție parașute;
 - c) salturi din turnul de parașutism;
 - d) instructor parașutism la bordul aeronavei din care se execută salturi cu parașuta.
8. Însoțitori de bord.

ANEXA NR. 2.

LISTA profesiilor din activitatea artistică a căror locuri de muncă se încadrează în condiții speciale

1. Balerin
2. Dansator
3. Acrobat
4. Jongler
5. Clovn
6. Călăreț de circ
7. Dresor de animale sălbatice
8. Solist vocal de operă și operetă
9. Instrumentist la instrumente de suflat
10. Cascador

**VÂRSTELE STANDARD DE PENSIONARE
ȘI STAGIILE MINIME ȘI COMPLETE DE COTIZARE PENTRU
FEMEI ȘI BĂRBAȚI
PE ANI ȘI LUNI, PE PERIOADA 2000-2013**

PERIOADA	F E M E I			B Ă R B A Ț I		
	Vârsta asiguratului la ieșirea la pensie (Ani/luni)	Stagiul complet de cotizare (Ani/luni)	Stagiul minim de cotizare (Ani/luni)	Vârsta asiguratului la ieșirea la pensie (Ani/luni)	Stagiul complet de cotizare (Ani/luni)	Stagiul minim de cotizare (Ani/luni)
1	2	3	4	5	6	7
Ian.2000 - Dec. 2000	57	25	10	62	30	10
2001						
Ian. - Iun.	57/1	25/1	10/1	62/1	30/1	10/1
Iul. - Dec.	57/2	25/2	10/2	62/2	30/2	10/2
2002						
Ian. - Iun.	57/3	25/3	10/3	62/3	30/3	10/3
Iul. - Dec.	57/4	25/4	10/4	62/4	30/4	10/4
2003						
Ian. - Iun.	57/5	25/5	10/5	62/5	30/5	10/5
Iul. - Dec.	57/6	25/6	10/6	62/6	30/6	10/6
2004						
Ian. - Apr.	57/7	25/7	10/7	62/7	30/7	10/7
Mai - Aug.	57/8	25/8	10/8	62/8	30/8	10/8

ANEXA NR. 3

PERIOADA	F E M E I			B Ă R B A Ț I		
	Vârsta asiguratului la ieșirea la pensie (Ani/luni)	Stagiul complet de cotizare (Ani/luni)	Stagiul minim de cotizare (Ani/luni)	Vârsta asiguratului la ieșirea la pensie (Ani/luni)	Stagiul complet de cotizare (Ani/luni)	Stagiul minim de cotizare (Ani/luni)
1	2	3	4	5	6	7
Sep. - Dec. 2005	57/9	25/9	10/9	62/9	30/9	10/9
Ian. - Apr.	57/10	25/10	10/10	62/10	30/10	10/10
Mai - Aug.	57/11	25/11	10/11	62/11	30/11	10/11
Sept. - Dec. 2006	58	26	11	63	31	11
Ian. - Apr.	58/1	26/2	11/2	63/1	31/2	11/2
Mai - Aug.	58/2	26/4	11/4	63/2	31/4	11/4
Sep. - Dec.	58/3	26/6	11/6	63/3	31/6	11/6
2007						
Ian. - Apr.	58/4	26/8	11/8	63/4	31/8	11/8
Mai - Aug.	58/5	26/10	11/10	63/5	31/10	11/10
Sep. - Dec.	58/6	27	12	63/6	32	12
2008						
Ian. - Apr.	58/7	27/2	12/2	63/7	32/2	12/2
Mai - Aug.	58/8	27/4	12/4	63/8	32/4	12/4
Sep. - Dec.	58/9	27/6	12/6	63/9	32/6	12/6

ANEXA NR. 3

PERIOADA	F E M E I			B Ă R B A Ț I		
	Vârsta asiguratului la ieșirea la pensie (Ani/luni)	Stagiul complet de cotizare (Ani/luni)	Stagiul minim de cotizare (Ani/luni)	Vârsta asiguratului la ieșirea la pensie (Ani/luni)	Stagiul complet de cotizare (Ani/luni)	Stagiul minim de cotizare (Ani/luni)
2009						
Ian. - Apr.	58/10	27/8	12/8	63/10	32/8	12/8
Mai - Aug.	58/11	27/10	12/10	63/11	32/10	12/10
Sep. - Dec.	59	28	13	64	33	13
2010						
Ian. - Apr.	59/1	28/2	13/2	64/1	33/2	13/2
Mai - Aug.	59/2	28/4	13/4	64/2	33/4	13/4
Sep. - Dec.	59/3	28/6	13/6	64/3	33/6	13/6
2011						
Ian. - Apr.	59/4	28/8	13/8	64/4	33/8	13/8
Mai. - Aug.	59/5	28/10	13/10	64/5	33/10	13/10
Sep. - Dec.	59/6	29	14	64/6	34	14
2012						
Ian. - Apr.	59/7	29/2	14/2	64/7	34/2	14/2
Mai - Aug.	59/8	29/4	14/4	64/8	34/4	14/4
Sep. - Dec.	59/9	29/6	14/6	64/9	34/6	14/6
2013						
Ian. - Apr.	59/10	29/8	14/8	64/10	34/8	14/8
Mai - Aug.	59/11	29/10	14/10	64/11	34/10	14/10
Sep. - Dec.	60	30	15	65	35	15

= BĂRBAȚI =

**REDUCEREA VÂRSTELOR STANDARD DE PENSIONARE ÎN FUNCȚIE
DE STAGIUL DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE DE MUNCĂ**

**1. STAGIU COMPLET DE COTIZARE ÎNTRE 30 ȘI 31 ANI.
(PERIOADA : ianuarie 2000 - iunie 2005)**

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	20	-	-	-	20	-
9	18	-	3	-	21	-
8	16	-	6	-	22	-
7	14	-	9	-	23	-
6	12	-	12	-	24	-
5	10	-	15	-	25	-
4	8	-	18	-	26	-
3	6	-	21	-	27	-
2	4	-	24	-	28	-
1	2	-	27	-	29	-

ANEXA NR. 4

**2. STAGIU COMPLET DE COTIZARE ÎNTRE 31 ȘI 32 ANI.
(PERIOADA : august 2005 - august 2007)**

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	21	-	-	-	21	-
9	18	11	3	1	22	-
8	16	10	6	2	23	-
7	14	9	9	3	24	-
6	12	8	12	4	25	-
5	10	6	15	6	26	-
4	8	5	18	7	27	-
3	6	4	21	8	28	-
2	4	3	24	9	29	-
1	2	2	27	10	30	-

**3. STAGIU COMPLET DE COTIZARE ÎNTRE 32 ȘI 33 ANI.
(PERIOADA : septembrie 2007 - august 2009)**

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	22	-	-	-	22	-
9	19	9	3	3	23	-
8	17	7	6	5	24	-
7	15	4	9	8	25	-
6	13	2	12	10	26	-
5	11	-	16	-	27	-
4	8	10	19	2	28	-
3	6	7	22	5	29	-
2	4	5	25	7	30	-
1	2	3	28	9	31	-

ANEXA NR. 4

4. STAGIU COMPLET DE COTIZARE ÎNTRE 33 ȘI 34 ANI. (PERIOADA : septembrie 2009 - august 2011)

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	23	-	-	-	23	-
9	20	9	3	3	24	-
8	18	6	6	6	25	-
7	16	2	9	10	26	-
6	13	11	13	1	27	-
5	11	7	16	5	28	-
4	9	3	19	9	29	-
3	6	11	23	1	30	-
2	4	8	26	4	31	-
1	2	4	29	8	32	-

5. STAGIU COMPLET DE COTIZARE ÎNTRE 34 ȘI 35 ANI.
(PERIOADA : septembrie 2011 - august 2013)

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	24	-	-	-	24	-
9	21	8	3	4	25	-
8	19	3	6	9	26	-
7	16	10	10	2	27	-
6	14	5	13	7	28	-
5	12	-	17	-	29	-
4	9	8	20	4	30	-
3	7	3	23	9	31	-
2	4	10	27	2	32	-
1	2	5	30	7	33	-

ANEXA NR. 4

6. STAGIU DE COMPLET DE COTIZARE DE 35 ANI. (Începând cu septembrie 2013)

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	25	-	-	-	25	-
9	22	6	3	6	26	-
8	20	-	7	-	27	-
7	17	6	10	6	28	-
6	15	-	14	-	29	-
5	12	6	17	6	30	-
4	10	-	21	-	31	-
3	7	6	24	6	32	-
2	5	-	28	-	33	-
1	2	6	31	6	34	-

= FEMEI =

**REDUCEREA VÂRSTELOR STANDARD DE PENSIONARE ÎN
FUNCTIE DE STAGIUL DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE
DE MUNCĂ**

**1. STAGIU COMPLET DE COTIZARE ÎNTRE 25 ȘI 26 ANI.
(PERIOADA : ianuarie 2000 - august 2005)**

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	15	-	-	-	15	-
9	13	6	2	6	16	-
8	12	-	5	-	17	-
7	10	6	7	6	18	-
6	9	-	10	-	19	-
5	7	6	12	6	20	-
4	6	-	15	-	21	-
3	4	6	17	6	22	-
2	3	-	20	-	23	-
1	1	6	22	6	24	-

ANEXA NR. 5

**2. STAGIU COMPLET DE COTIZARE ÎNTRE 26 ȘI 27 ANI.
(PERIOADA : septembrie 2005 - august 2007)**

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	16	-	-	-	16	-
9	14	5	2	7	17	-
8	12	10	5	2	18	-
7	11	3	7	9	19	-
6	9	8	10	4	20	-
5	8	-	13	-	21	-
4	6	5	15	7	22	-
3	4	10	18	2	23	-
2	3	3	20	9	24	-
1	1	8	23	4	25	-

**3. STAGIU COMPLET DE COTIZARE ÎNTRE 27 ȘI 28 ANI.
(PERIOADA : septembrie 2007 – august 2009)**

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	17	-	-	-	17	-
9	15	3	2	9	18	-
8	13	7	5	5	19	-
7	11	11	8	1	20	-
6	10	2	10	10	21	-
5	8	6	13	6	22	-
4	6	10	16	2	23	-
3	5	1	18	11	24	-
1	1	9	24	3	26	-

ANEXA NR. 5

**4. STAGIU COMPLET DE COTIZARE ÎNTRE 28 ȘI 29 ANI
(PERIOADA : septembrie 2009 – august 2011)**

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	18	-	-	-	18	-
9	16	1	2	11	19	-
8	14	4	5	8	20	-
7	12	6	8	6	21	-
6	10	9	11	3	22	-
5	8	11	14	1	23	-
4	7	2	16	10	24	-
3	5	5	19	7	25	-
2	3	7	22	5	26	-
1	1	10	25	2	27	-

5. STAGIU COMPLET DE COTIZARE ÎNTRE 29 ȘI 30 ANI.
(PERIOADA : septembrie 2011 – august 2013)

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	19	-	-	-	19	-
9	17	2	2	10	20	-
8	15	3	5	9	21	-
7	13	4	8	8	22	-
6	11	5	11	7	23	-
5	9	6	14	6	24	-
4	7	8	16	4	25	-
3	5	8	20	4	26	-
2	3	10	23	2	27	-
1	1	11	26	1	28	-

ANEXA NR. 5

**6. STAGIU COMPLET DE COTIZARE DE 30 ANI.
(Începând cu septembrie 2013)**

REDUCERE VÂRSTĂ DE PENSIONARE CU: (Ani)	STAGIU DE COTIZARE REALIZAT ÎN CONDIȚII SPECIALE		STAGIU DE COTIZARE DE REALIZAT ÎN ALTE CONDIȚII DE MUNCĂ		STAGIU TOTAL DE COTIZARE NECESAR	
	Ani	Luni	Ani	Luni	Ani	Luni
10	20	-	-	-	20	-
9	18	-	3	-	21	-
8	16	-	6	-	22	-
7	14	-	9	-	23	-
6	12	-	12	-	24	-
5	10	-	15	-	25	-
4	8	-	18	-	26	-
3	6	-	21	-	27	-
2	4	-	24	-	28	-
1	2	-	27	-	29	-

ANEXA NR. 6

CÂȘTIGUL SALARIAL MEDIU ANUAL

ANUL	CÂȘTIGUL SALARIAL MEDIU - lei	
	brut	net
0	1	2
1938	168	-
1947	261	-
1948	293	-
1949	335	-
1950	366	337
1951	397	365
1952	403	370
1953	447	410
1954	487	456
1955	536	499
1956	593	549
1957	671	619
1958	747	684
1959	784	726
1960	854	802
1961	898	833
1962	947	880
1963	1.005	932
1964	1.046	965
1965	1.115	1.028
1966	1.179	1.083
1967	1.210	1.107
1968	1.248	1.139
1969	1.297	1.180
1970	1.434	1.289
1971	1.471	1.318
1972	1.498	1.339
1973	1.563	1.391
1974	1.663	1.471
1975	1.813	1.595
1976	1.964	1.712
1977	2.102	1.818
1978	2.344	2.011
1979	2.457	2.108
1980	2.602	2.238
1981	2.721	2.340
1982	2.936	2.525
1983	3.024	2.601

ANEXA NR. 6

0	1	2
1984	3.224	2.773
1985	3.285	2.827
1986	3.317	2.855
1987	3.337	2.872
1988	3.422	2.946
1989	3.538	3.063
1990	4.010	3.381
1991	9.207	7.460
1992	25.781	20.140
1993	76.452	59.717
1994	181.694	140.113
1995	281.286	215.625
1996	426.610	321.987
1997	846.450	636.821

NOTA. Ministerul Muncii și Protecției Sociale transmite către Casa Națională de Asigurări Sociale datele pentru completarea anexei nr.6.

SURSA : Comisia Națională pentru Statistică.

SALARIUL MINIM PE ȚARĂ

ANUL	ÎNCEPÂND CU ZIUA.... LUNA....	SALARIUL MINIM - lei	ACTUL NORMATIV PRIN CARE S-A STABILIT
0	1	2	3
1949		166	
1950		166	
1951		166	
1952		166	
1953		166	
1954		166	
1955		220	
1956		220	
1957	1 Mai	220	
		350	
1958		350	
1959	1 August	350	
		400	
1960		400	
1961	1 Decembrie	400	
		475	
1962		475	
1963		475	
1964		475	
1965	1 Septembrie	475	
		550	
1966		550	
1967	1 August	550	
		700	
1968		700	
1969		700	
1970	1 Martie 1 Mai	700	
		750	
1971		800	
1972	1 Septembrie	800	
		1.000	
1973		1.000	
1974	1 August	1.000	
		1.140	
1975	1 Iulie	1.140	
		1.200	
1976		1.200	
1977		1.200	
1978		1.200	
1979	1 August	1.200	
		1.425	

ANEXA NR. 7

0	1	2	3
1980		1.425	
1981		1.425	
1982		1.425	
1983	1 Septembrie	1.425 1.500	
1984		1.500	
1985		1.500	
1986		1.500	
1987		1.500	
1988	1 Iulie	1.500 2.000	
1989		2.000	
1990		2.000	
1991	1 Martie 1 Aprilie 1 Mai 1 Septembrie 1 Noiembrie	2.000 3.150 4.675 5.975 6.775 7.000	HG 133/25.02.1991 HG 219/22.03.1991 HG 219/22.03.1991 HG 579/27.08.1991 HG 780/16.11.1991
1992	1 Ianuarie 1 Martie 1 Mai 1 Septembrie 1 Noiembrie	8.500 9.150 11.200 12.920 15.215	HG 19/18.01.1992 HG 149/27.03.1992 HG 218/30.04.1992 HG 499/28.08.1992 HG 774/27.10.1992
1993	1 Ianuarie 1 Martie 1 Mai 1 Octombrie 1 Decembrie	16.600 17.600 30.000 40.200 45.000	HG 94/04.03.1993 HG 124/06.04.1993 HG 208/17.05.1993 HG 586/02.11.1993 HG 683/29.11.1993
1994	15 Martie 1 Iulie	45.000 60.000 65.000	HG 90/11.10.1994 HG 353/27.06.1994
1995	1 Aprilie	65.000 75.000	HG 184/31.03.1995
1996	1 August	75.000 97.000	HG 594/22.07.1996
1997	1 Februarie 1 August 1 Octombrie	97.000 150.000 225.000 250.000	HG 27/21.02.1997 HG 408/25.08.1997
1998	1 aprilie	350.000	H.G. nr. 208/1998

NOTĂ : Ministerul Muncii și Protecției Sociale transmite către Casa Națională de Asigurări Sociale datele pentru completarea anexei nr.7.

SURSA : Ministerul Muncii și Protecției Sociale